

Glasilo občine Lukovica **Rokovnjač**

Junij 2006, letnik 8, številka 6

Poština plačana pri
POŠTI 1225 LUKOVICA

Knjižnica Domžale
Ljubljanska

1230 Domžale

V sožitju z naravo

obvestila

Kdo je tu najpomembnejši?

Koledarsko poletje smo dočakali. Pravzaprav se leto že preveša v drugo polovico. Smo v prvi polovici leta naredili dovolj? Smo izpolnili vse načrte, smo izpolnili vse obveznosti, smo v resnici sploh naredili kaj "pomembnega"? Kaj je v življenju posameznika sploh pomembno? Kot imamo vsak svoj jezik ljubezni, imamo verjetno tudi vsak sebi prirejeno lestvico pomembnosti. Pride kakšen dan, ko se nam zdi, da imamo toliko nedolžljivih obveznosti, ki jih moramo storiti. Pomembno je, da naloge in odgovornosti, ki so nam zaupane, izpeljemo do roka. Pomembno je, da dela na polju opravimo v primernem obdobju. In tako pride dan, teden, mesec, ko je vsaka ura pomembna, pride dan, ko moramo toliko postoriti, da se zvečer ne moremo niti spomniti, kaj vse smo ta dan počeli ...

In potem pride trenutek, ko je pomembno samo preživeti. Pride situacija, ko se resnično ne moremo ukvarjati z ničemer drugim kot z lastnim preživetjem. Morda je to le malo močnejši prehlad, veliko huje pa je, če se nas loti kakšna resna bolezen ali pa morda tragedija v naši bližini. Naša lestvica pomembnosti v trenutku dobi druge razsežnosti, večina obveznosti kar izgine. Zato je resnično pomembno, da si vzamemo čas za sebe, ko to lahko naredimo zavestno. Da ne čakamo na trenutek, ko nas nekdo ali nekaj opozori, da je naša vsakodnevna lestvica pomembnosti in nujnosti v resnici obrnjena na glavo - da v poplavi vseh opravil pravzaprav pozabljamo nase. Pozabljamo na to, kar želi naše srce, pozabljamo na potrebe svoje duše, pozabljamo na svoje telo. Ko pa vendar vsi vemo - samo zdrav, zadovoljen in srečen človek je v lahko v pomoč in veselje tudi drugim. Morda se ne zavedamo dovolj svetopisemskega stavka: Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe. Svojega bližnjega pa ne moremo ljubiti, če najprej ne poskrbimo zase in sami sebi privoščimo najboljše. Pa ne mislim v egoističnem smislu - najprej jaz, potem pa dolgo nič ... Poskrbeti zase pomeni, da sami sebe toliko cenimo, da si znamo vzeti nekaj časa tudi zase. Le tako bomo lahko resnična luč za soljudi.

✍ Urednica

Rok za oddajo člankov za naslednjo številko Rokovnjača, ki izide 31. avgusta, je do 31. julija.

VLJUDNO VABLJENI NA:
6. SREČANJE GRADIŠČ SLOVENIJE
V GRADIŠČU PRI LUKOVICI
V SOBOTO, 24. 6. 2006 ob 11. uri

To bo velika kulturno zabavna prireditev z dobro kulinariko, za glasbo in razpoloženje pa bo poskrbel ANSAMBEL BRATOV POLJANŠEK.

Vabijeni vsi, ki si želite preživeti lep dan v naravi in dobri družbi.

To srečanje je lep primer druženja preko dvajsetih občin Slovenije, v katerih so vasi Gradišče.

Vabijo vas

OBČINA LUKOVICA
VAŠČANI GRADIŠČA PRI LUKOVICI
TURISTIČNO DRUŠTVO GRADIŠČE

Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica objavlja prosto delovno mesto v Režijskem obratu

VOZNIK TOVORNEGA VOZILA za nedoločen čas s trimesečnim poskusnim delom

Izobrazbeni in ostali pogoji:

- IV. stopnja izobrazbe ustrezne tehnične smeri,
- vsaj 3 leta delovnih izkušenj na enakem ali podobnem delovnem mestu,
- opravljen izpit za strojnika težke gradbene mehanizacije,
- vozniški izpit C kategorije.

Vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite na naslov: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica najkasneje do **14. 7. 2006**.

Pričetek dela je predvidoma v prvi polovici avgusta.

Vse dodatne informacije dobite pri svetovalcu župana za gospodarske javne službe Tomažu Cerarju na tel. št.: (01) 7296 316.

Turistično društvo Preserje pri Lukovici

prireja

v nedeljo, 2. 7. 2006, ob 14. uri

GALOPSKE DIRKE

v Preserjah pri Lukovici

K sodelovanju vabimo lastnike konj. V dirki lahko tekmujejo vsi konji, ki so namenjeni rekreativnemu jahanju in nimajo tekmovalne licence.

Galopska dirka bo potekala na travniku v dolžini 90 metrov. Štartnina za dirko je 3000 tolarjev in se poravna pri prijavi tekmovalca uro pred pričetkom dirke. Ob prijavi vsak tekmovalec dobi pravilnik o poteku galopske dirke.

Za zabavo bo poskrbel ansambel GAMSİ, za dobro hrano in pijačo pa člani turističnega društva.

Podrobnejše informacije dobite na tel. 01/7235 628 ali 041/223 635 (Stane).

Vljudno vabljeni na prijetno druženje s kančkom tekmovalnega vzdušja.

Vabljeni!

Do 10/6

obvestila

KGZS - Zavod Ljubljana
Kmetijska svetovalna služba
Lukovica, Stari trg 19
e-pošta: kss.lukovica@lj.kgzs.si
tel.: 01/72-35-116

ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE DOMŽALE

OBVESTILO

Obveščamo vas, da bo Zveza prijateljev mladine Domžale tudi v letu 2006 organizirala LETOVANJA OTROK V DOMŽALSKEM DOMU NA OTOKU KRKU. Letovanje bo potekalo v času poletnih počitnic za učence osnovnih šol občin Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin od 1. do vključno 9. razreda. Tudi letos bo letovanje izvajalo podjetje Leštan 8 Leštan d.o.o.

Termini letovanja so naslednji:

- I. izmena: 7. 7. - 17. 7. 2006,
- II. izmena: 17. 7. - 27. 7. 2006,
- III. izmena: 27. 7. - 6. 8. 2006.

Za vse dodatne informacije se lahko obrnete na telefon 721-67-85 vsak delovni dan mod 7. in 9. ter 11. in 13. uro.

VESELIMO SE POČITNIC Z VAMI!

Zveza prijateljev mladine Domžale
ZPM Ema Škrjanc Ogorevc, predsednica

OBVESTILO!

Vrtec Medo obvešča, da ima v enoti Krašnja za šolsko leto 2006/2007 še nekaj prostih mest, in sicer za otroke stare od 3 do 6 let (letnik 2003, 2002, 2001).

Vse informacije glede vpisa lahko dobite na telefonu 01 7236 873.

Mateja Orehek, pomočnica ravnateljice

SUBVENCIJE 2006:

Rok za oddajo obrazca E 'Zahtevek za pomoč na površino za ukrep SKOP - ozelenitev njivskih površin za leto 2006' je **16. 8. 2006**. Obvezen je elektronski vnos tudi tega obrazca. Za vnos se vsi, ki ste že lani uveljavljali ZEL, naročite v avgustu v času uradnih ur.

SKOP predavanja:

Zadnje predavanje, ki se bo štelo kot obvezno izobraževanje za SKOP za leto 2006, bo v četrtek, 10. 8. ob 10. uri v Zadružnem domu v Medvodah. Izobraževanje bo trajalo 4 ure. Podrobnejši program predavanj bo objavljen v začetku avgusta na oglasni deski KSS v Lukovici.

POTRDILA o izobraževanju:

Vsi, ki ste se udeležili kateregakoli SKOP izobraževanja od jeseni 2005 do sedaj in se podpisali na listo prisotnih, boste v mesecu juliju po pošti prejeli potrdila o opravljenem obveznem izobraževanju. V kolikor potrdila ne boste prejeli, izobraževanja pa ste se udeležili, se v izogib kasnejšim nevšečnostim nujno oglasite pri meni prvi teden v avgustu.

Vsi, ki ste se v letu 2004 vključili v SKOP, morate imeti do 31. 8. 2006 potrdilo o skupno opravljenih najmanj 7 urah izobraževanja. Tisti, ki ste se v SKOP prvič vključili v letu 2005, pa morate imeti opravljene najmanj 3 ure. Izobraževanje je eden od pogojev za izplačilo neposrednih plačil SKOP.

Uporaba fitofarmaceutskih sredstev (FFS):

Vsem, ki uporabljate FFS za varstvo rastlin, priporočam, da si natančno preberete članek v tej številki Rokovnjača o dolžnostih uporabnikov FFS. V letošnjem letu se bo povečal obseg inšpekcijskih nadzorov in je prav, da ste nanj dobro pripravljeni, saj samo pravilna uporaba brez ustreznih evidenc in dokazil ni dovolj.

URADNE URE - NADOMEŠČANJA:

V času moje odsotnosti zaradi koriščenja letnega dopusta se lahko obrnete na Kmetijsko svetovalno službo v Moravče ali Jaršah (obe v stavbah KZ), kjer so uradne ure vsak dan od 7. do 9. ure:

Moravče, Vegova ulica 7: g. Janez Ocepek, tel. 723-12-36;

Domžale, Zg. Jarše, Industrijska cesta 15: ga. Irena Zlatnar, tel. 724-18-45.

Pavla Pirnat, kmetijska svetovalka

OBČINA LUKOVICA IN OBMOČNO ZDRUŽENJE VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO DOMŽALE - SEKCIJA LUKOVICA

vabita

na

OSREDNJO OBČINSKO PROSLAVO OB DNEVU DRŽAVNOSTI IN 15-LETNICI VOJNE ZA SLOVENIJO

V PETEK, 23. JUNIJA 2006, OB 19. URI OB POMNIKU
LOKVANJ NA MALI LAŠNI.

Slavnostni govornik bo poveljnik učne čete Lokvanj
Janez Jarc Žan.

Vljudno vabljeni!

Dogodki

Drage občanke in občani! V času, ko pišem ta uvodnik, se vsepovsod že na vso moč iščejo kandidati za župana. Letos opažam, da je Slovenija pograbila prav mrzlična tekma, kdo bo nabral več kandidatov, nekateri bi jih iz svojih vrst postavili tudi več, če bi se le dalo. Vse skupaj je kar pretirano, če se samo spomnim zadnjih volitev, ko se je to čutilo šele v zadnjem mesecu pred volitvami. No, do volitev pa je še kar nekaj časa in jaz zdaj mislim predvsem na delo, ki smo si ga zadali in dolžnosti, ki jih je še potrebno izpolniti. Demokracija nosi tudi svoje običaje, ki jih moramo sprejemati. In če bi hotel opisati delo župana, kot sem ga spoznal do danes, bi to morda najbolje opisala zgodbica, ki mi jo je nedavno zaupala neka starejša gospa. Takole pravi:

Živela sta oče in sin, ki sta imela oslička. Vsi trije so se podali iz svoje vasi v mesto in ker se jima je zdelo tako najbolj primerno, je oče posedel sina v sedlo, prijel osla za povodec in so odšli. Po poti so jih srečevali ljudje in so rekli: "Sramotno je gledati, kako mora oče hoditi peš, smrkavec pa namesto da bi hodil, lagodno sedi v sedlu." Ko sta to poslušala, je sin predlagal, da se zamenjata. Tako sta mislila, bo bolje; oče je bil v sedlu in sin je vodil osla za povodec. Ljudje, ki so šlo mimo, so govorili: "Kakšen tiran mora biti ta oče, nesramno sedi v sedlu, otrok pa mora hoditi peš. Sramota!" Spet sta poslušala, se zamislila in si rekla: Greva oba v sedlo. Ljudje so kar na glas godrnjali: "Uboga žival, da se jima nič ne smili, kako mora oba tovoriti. Brez vesti sta!" Očetu in sinu je bilo tega zadosti in sta sestopila z osla ter ga vodila in šla skupaj peš ob njem. Zdaj bo vsem pogodu, sta si rekla. Toda ljudje so govorili: "Ta dva sta večja osla, kot tisti, ki ga vodita. Peš hodita, pa čeprav imata osla, ki bi ga lahko jezdila." Tako je tudi s službo, ki jo opravljam: če se ne bi nič dogajalo, pravijo, nič ne naredi, če pa se dela, pravijo, da se nič ne ve, kaj pravzaprav dela in tako ali tako dela vse narobe. Tako, da je težko biti pameten. Vedno pa se skušam zamisliti, kaj bi kdo drug delal na mojem mestu in kaj bi jaz na mestu nekoga drugega. Veste, če želiš to občino obdržati pri normalnem delovanju, je težko kaj predrugačiti. Vsem žal ne morem ustreči, pa če bi še tako rad. Moč črpan iz prepričanja, da želim ta izziv, ki sem ga sprejel, opraviti tako dobro, da mi ne bo žal in da bom dokazal, da sem mu kos. Moj najpomembnejši cilj je bil in je, da za te kraje naredim nekaj dobrega, ker mi zanje ni vseeno in ker jih ljubim. Konec koncev sem tudi jaz le občan te občine. Je že res, da bi verjetno, če ne bi bil župan, na vso stvar gledal nekoliko drugače, toda na tem mestu sem odgovoren za vse. Najraje bi imel župana, ki bi omogočil vsem vse brezplačno in bi dal denarja, kot bi ga potrebovali. Toda tega ni - resničnost je obratna slika. Plačevati je treba, kot porabimo, pri tem pa se le redki vprašamo, kje bomo pa vzeli. Pa bi se morali prav vsi, kajti brez nič ni nič. Težko je razumeti očitke v smislu: "Nič ni naredil za razvoj obrti", in skorajda v isti sapi: "Ni prav, da zdaj kar obrtne cone delamo in se bo kar vse pozidalo." Če se še tako trudim, ne vem, kako potem sploh ustreči. Kot sem pisal v zadnjem uvodniku, je kapital tisti, ki pritiska, treba pa ga je pravilno usmeriti, v korist nas vseh.

Ko smo že pri tem, naj le omenim, da nam je na naše pritožbe o gradnji novega prenosnega plinovoda skozi občino in na nestrinjanje občinskega sveta odgovor poslal minister za gospodarstvo. Kot pričakovano, je v svojem dopisu na naše pritožbe pojasnil, da se moramo zavedati, da gre za infrastrukturo, ki je pomembna za vse narodno gospodarstvo in tudi za nas. Vse druge variante bi bile dražje in manj smotrne, tako da je ta skozi Črni graben od vseh možnosti najboljša. Da bo plin v vsakem primeru šel skozi Lukovico, ob tem pa nam želi, da bi to investicijo izrabili kar se da tudi v dobro našega razvoja ... To pa seveda pomeni, da se bo treba v prihodnje s tem projektom resno soočiti, ter da nas čakajo težka pogajanja, da se naše stanje ne bi bistveno poslabšalo.

Pri tem se dotaknemo poslovno stanovanjske cone v Lukovici, to je prostor med obema cestama, kjer me je družba, ki vodi odkupe na tem območju, obvestila, da je dogovorjen odkup dveh tretjin zemljišč. To pa pomeni, da se lahko prične s prvo fazo izgradnje. Žal mi je, ker na tem območju ne bo več domačih obrtnikov, ki smo jih vabili k nakupu zemljišč. Rečem pa lahko, da tudi ti, ki pridejo od drugod, lahko Lukovici prispevajo veliko dobrega, predvsem zato, ker gre za mirne in okolju prijazne dejavnosti.

S posebno pošto sem obvestil prizadete z razvozom zemlje po deponijah ter vse obvestil o tem, kako se vsak dan borimo, da se stanje ne bi poslabšalo in da bi občina, s tem mislim na vse nas, bila po takih posegih ne na slabšem, ampak celo na boljšem. To seveda ni enostavno in obstajajo riziki, vendar se z upravo trudimo z vsemi močmi za interese vseh nas.

Mobiletel je podpisal najemno pogodbo za oddajnik v Vrhovljah, kar pomeni, da smo že zelo blizu boljšemu signalu za vse GSM uporabnike v Rafolčah. Sodobne zahteve bivanja bo to znatno izboljšalo.

Ogledal sem si ceste po občini in kot vsi opazite v svojih krajih, je zima storila svoje. Pomlad pa tudi ni ponudila lepega vremena, ki bi omogočalo gradnjo. Z g. Cerarjem sva se zapeljala na Hribe, do Lebenic in na Veliko ravan, na vzhodni konec občine, kjer je na asfaltnih cestah potrebnih kar nekaj popravil, na Veliko ravan pa bomo pričeli z etapnim asfaltiranjem. Ta konec občine bi še kako lahko nudil turistično ponudbo že zato, ker gre za bližino Trojan in s tem povezano razpoznavnost. Konšek oziroma Gostinsko podjetje Trojane so prav gotovo najboljše poznana točka naše občine. Upam, da se bo kdo opogumil in bi se pojavil turizem na kmetih, ki bi na prehodu dveh dolin in dveh dežel prav gotovo našel pravo mesto.

Danes sem se udeležil nogometne tekme, ki je slučajno sovpadla s pričetkom svetovnega nogometnega prvenstva. Igrali so naši proti našim na igrišču v Moravčah. Res je, nogometni veterani so igrali proti lukoviški "zvezni" selekciji, moštvo, ki smo ga sestavili ob obisku St. Lambrechta. Igrati v Moravčah je lepo, vendar smo vsi skupaj pogrešali igrišče v naši občini. V pogovoru po tekmi smo ugotovili, da se je interes in organiziranost v naših krajih zelo dvignila. Vaška igrišča so prava stvar in zelo potrebna za rast naše mladine, prihaja pa tudi čas za tisto pravo igrišče, ki se ga moramo lotiti. Le še o lokacijah se je treba odločiti in tu je igrišče. Večji izziv seveda pomeni delovanje takega kluba, saj bomo morali tej dejavnosti nameniti in zanjo pridobiti primerna finančna sredstva.

V uvodnik bi bilo najbolje, če bi zapisal, kar ves svoj dnevnik in prav gotovo se ne bi dolgočasili, kot se tudi jaz ne, saj je ogromno stvari, ki se dogajajo.

Prihaja konec šolskega leta in tik ob tem 15. letnica, kar živimo v svoji državi Sloveniji. Oba dogodka sta lepa. Prvi za vse tiste, ki ste leto uspešno končali in se vam smehljajo počitnice, ali pa vas čaka naslednji korak do poklica. Vsem vse lepo! Na svojo domovino pa moramo biti bolj ponosni kot smo. Slovenija ni samo oblast, politika, gospodarstvo univerze. Slovenija smo tudi mi vsi, takšni in drugačni, in naša lepa pokrajina. Vse. Vse to in več. Iskrene čestitke ob prazniku in hvala vsem, ki ste se tiste dni postavili v bran današnjega dne, ki nam je dan, da ga živimo in ga žive z nami že generacije, ki so se v tej naši neodvisni, svobodni državi rodile na ta svet in prva od njih že končuje osnovno šolo.

DELA NA AVTOCESTI SE ZAKLJUČUJEJO

Komisija za avtocesto se sestaja poredkeje, saj Projekt 5 v Blagovici in Projekt 2 v Šentvidu počasi zaključujeta svoje delo. Po odprtju avtoceste do Trojan pa dela še nikakor niso bila dokončno opravljena, so ugotavljali člani komisije na zadnjem sestanku sredi maja.

Predsednik komisije Janez Miklavc je povedal, da sta s Tomažem Cerarjem od novembra, ko se je komisija zadnjič sestala, večkrat obiskala predstavnike na obeh projektih v povezavi s še odprtimi problemi, ki so povezani predvsem z vodovodom, saj je vrednost del ponekod preseгла načrtovano (Lukovica), drugod še ni preplastitev (Šentvid) in ukrepi na G1 10 (Podmilj, Šentožbolt, Zabukovje). Ponovno pa je Janko Hrovat odprl problem cestninskih postaj, predvsem čelne v Kompoljah. Brane Močnik pa sprašuje, zakaj se cestnina Lukovica-Kompolje ne izenači s cestnino Ljubljana-Vrhnika. Ob vprašanih glede cestninskih postaj in cestninjenja so se strinjali, da je celoten sistem nepravilčen, saj država določenim območjem v Sloveniji takorekoč "podarja" neocestninjeno vožnjo po avtocesti, drugim pa jo nalaga prav na vseh izvozi in vstopih. Ob tem pa argumenti odgovornih, zakaj je tako, ne vzdržijo. Seveda pa je veliko vprašanje, ali se bo stanje zares spremenilo z nameravano uvedbo elektronskega cestninjenja (kolikor prevoziš, toliko tudi plačaš).

Odrpalo pa se je še kar nekaj drugih problemov: član s Trojan je opozoril, da se škodni zahtevki za poškodbe na objektih zaradi izgradnje predora rešujejo počasi, da se cinitve škode razlikujejo. Tako so se nekateri oškodovanci dogovorili, nekateri so vložili zasebne tožbe. Franc Barlič je opozoril še na izgradnjo pločnika Smrečje-Blagovica in na smešno nizke odškodnine za prah, ki so ga prebivalci Blagovice vdihavali vsa leta izgradnje. Izpostavljen je bil tudi problem merjenja hrupa, ti. monitoring, ki poteka, vendar so meritve dolgotrajne in rezultatov še ni.

Sicer pa ima država v načrtu letos 173 kilometrov odprtih avtocestnih gradbišč (170 mrd SIT). V te številke so vključena zaključna dela tudi na odsekih Trojan-Blagovica, Blagovica-Lukovica ter Lukovica-Krtina. Poleg tega je v načrtu tudi navezovalna cesta Želodnik-Vodice.

✍️ Marta Keržan

S 26. SEJE OBČINSKEGA SVETA

V ponedeljek, 12. junija, je bila za 19. uro sklicana 26. seja Občinskega sveta občine Lukovica, ki jo je v županovi odsotnosti vodil podžupan franci Brnot.

Podžupan je kratek dnevni red dopolnil še z dvema novima točkama (Problematika prenehanja poslovanja Supnosti osnovnih šol, ter Predlog kandidata za člana okrajne volilne komisije). Na predlog svetnika N.Si Janeza Bernota je bil dnevni red razširjen še z eno točko, in sicer Razprava o problematiki odvoza materiala z gradbišča Hofer skozi Rafolče na deponijo Kersnik. Razširjeni dnevni red je bil soglasno sprejet.

Sprejeti so bili naslednji sklepi:

- na predlog aktiva ravnateljev so svetniki izglasovali sklep o prenehanju poslovanja Skupnosti osnovnih šol;
- sprejeta sta bila sklepa o sprejemu Odlokov o uvedbi uličnega sistema v naseljih Prevoje in Šentvid;
- ker se je število prebivalcev občine Lukovica preseglo število 5000, je bil v skladu z zakonom sprejet sklep o spremembi Statuta občine Lukovica tako, da se sedanje število svetnikov poveča s 14 na 16;
- o letnem programu športa v občini Lukovica za leto 2006, ob čemer je bila izpostavljena problematika mladega športnega društva iz Rafolč, ki si prizadeva urediti igrišče;
- sprejet je bil Pravilnik o denarni pomoči za novorojence v občini Lukovica; sprememba se nanaša na ukinitve zaračunavanja dohodnine; (ob tem je morda zanimiv podatek, da je bilo v lanskem letu v občini 51 novorojencev);
- sprejet je bil tudi sklep o ukinitvi statusa zemljišča v splošni rabi;
- kandidata za Okrajno volilno komisijo sta Marija Juteršek in Lado Goričan;
- živahno razpravo pa je povzročila dodana točka dnevnega reda o problematiki odvoza materiala z gradbišča Hofer skozi Rafolče, ob čemer so svetniki sprejeli naslednji sklep: v roku desetih dni se skliče izredna seja s to problematiko, kjer je potrebno predstaviti vse listine (posnetek cest pred prevozi, pogodbe o sanaciji, organizacija prevozov in zarisovanje novih cest, dogovori o povračilu škod ...). Ob tem je bilo še poudarjeno, da se krajinska podoba občine zelo spreminja.

Tokratno sejo je spremljalo le malo število poslušalcev v dvorani.

✍️ Marta Keržan

Dolžnosti uporabnikov fitofarmaceutskih sredstev (FFS)

(Ur. list RS št. 62/03, Ur. list RS št. 11/01, (2-64/2004-ZZdl -A:23. člen,) in 37/04, Ur. list RS št. 36/02, 41/04 in 17/05)

Uporabnik je vsak (pravna ali fizična oseba), ki izvaja ukrepe zdravstvenega varstva rastlin na kmetijskih površinah ali kakorkoli drugače uporablja FFS, kot je npr. zatiranje škodljivih organizmov na nekmetijskih površinah (železniški objekti, letališča, avtoceste ipd.), dodelava in razkuževanje semen sadilnega materiala in podobno.

Usposabljanje izvajalcev varstva rastlin oziroma uporabnikov FFS

Osnovno usposabljanje izvajalcev iz varstva rastlin sestavlja tečaj (15 šolskih ur) in pisno preverjanje znanja. Udeležba na tečaju je obvezna. Po uspešno opravljenem izpitu izvajalec varstva rastlin prejme potrdilo, ki velja tri leta, in se uporabniku FFS podaljša, če se pred potekom njegove veljavnosti udeleži enodnevnega obnovitvenega tečaja.

Načela dobre kmetijske prakse

Uporabnik mora spoštovati načela dobre kmetijske prakse, varstva okolja, integriranega varstva rastlin in drugih postopkov, ki zagotavljajo najmanjšo možno uporabo FFS tako, da ne povzroči nedopustnega onesnaženja okolja. Prav tako mora uporabnik skrbeti, da FFS ne pride v neposreden stik s človekom in da ne pride do zanašanja v vodotoke, jezera in druge vode, v podtalnico, v objekte za preskrbo s pitno vodo, na sosednje gojene rastline, zemljišča in skladišča kmetijskih proizvodov, v objekte za skladiščenje in predelavo rastlin, objekte za rejo in oskrbo živali, če taka uporaba lahko ogrozi zdravje ljudi in živali.

Način uporabe FFS in dolžnosti uporabnika

FFS moramo uporabljamo v skladu z navodilom za uporabo vključno s predpisanim odmerkom in upoštevanjem vseh navedb in opozoril na nalepki. Pri ravnanju s temi sredstvi je treba uporabiti metodo, ki je v dobri kmetijski praksi in varovanju okolja najprimernejša. Uporabnik FFS mora upoštevati določbe predpisov, ki urejajo varnost in zdravje pri delu ter v nočnem času v bližini naselij upoštevati predpise, ki urejajo javni red in mir. Pri upotabi je potrebno paziti, da fitofarmaceutskega sredstva ne zanaša na sosednje parcele, zato je potrebno upoštevati hitrost in smer vetra. Če parcela meji na cesto ali pot, kjer se v času uporabe na izpostavljenem delu sprehajajo ljudje ali prevažajo čebele, ki so zaradi tega lahko izpostavljeni negativnemu vplivu FFS, mora uporabnik tretiranje začasno prekiniti. Uporabniki, katerih parcele mejijo na vrtce, solo, otroška in športna igrišča, zdravstvene

ustanove, domove upokojenцев ali druge podobne objekte, morajo najmanj 24 ur tamkajšnjo upravo. V obvestilu mora biti navedeno trgovsko ime FFS, način, datum in predvidena ura tretiranja. Traktorske pršilnice in motorne nahrbtnne škropilnice je treba uporabljati v oddaljenosti najmanj 20 m od čebelnjaka, objektov iz prejšnjega odstavka, ali stanovanjskega objekta ter njihovih funkcionalnih zemljišč, kjer se zadržujejo ljudje ali gojijo kmetijski pridelki, razen če imetnik parcele, hišni svet oziroma uprava objekta to pisno dovoli.

Uvoz FFS

Fitofarmaceutska sredstva smejo uvažati le pravne in fizične osebe, ki so za to registrirane in izpolnjujejo pogoje.

Naprave za škropljenje s FFS

Vsak uporabnik FFS, ki uporablja naprave za nanos FFS, mora uporabljati le naprave, ki so redno pregledane vsaki dve leti. Na napravi mora biti dobro viden znak o rednem pregledu. Prav tako uporabnik lahko uporablja le naprave za nanos FFS, ki imajo certifikat o skladnosti in izpolnjujejo pogoje certifikata. Enake pogoje morajo izpolnjevati tudi vsi rezervni deli, ki se enostavno zamenjajo.

Varstvo čebel

Cvetoča podrast v trajnih nasadih mora biti v času tretiranja s FFS, ki so za čebele strupena, pokošena ali pomulčena oziroma mora biti na drug način preprečeno, da bi jo FFS doseglo. Prav tako je prepovedana uporaba sistemskih, čebelar strupenih FFS, v času cvetenja gojenih rastlin. V času cvetenja gojenih rastlin je dovoljena uporaba kontaktnih, čebelar strupenih FFS največ dve uri po sončnem zahodu in v nočnem času največ dve uri pred sončnim vzhodom, vendar mora uporabnik vsaj 48 ur pred vsakim tretiranjem s kontaktnim FFS, ki je za čebele strupeno ali škodljivo, obvestiti čebelarje, ki imajo panje v oddaljenosti do 3 km od predvidenega mesta tretiranja. Obvestilo mora vsebovati datum in predvideno uro tretiranja, trgovsko ime FFS, njegovo nevarnost za čebele, ime in priimek izvajalca ukrepa ter podatke o mestu tretiranja. Če uporabniku čebelar ni znan, mora obvestiti imetnika parcele, kjer se čebeljak nahaja ali najbližjo čebelarsko družino.

Vodovarstvena območja

Uporabnik FFS mora upoštevati omejitve uporabe na določenih tleh zaradi varstva podzemnih voda in podtalnice, kot je razvidno z etikete in navodila za uporabo ali prepovedi uporabe posameznih FFS za vodovarstvena območja. Prepovedano je tretiranje, pripravljanje škropilne mešanice in spiranje

naprav za nanašanje FFS v neposredni bližini izvirov, vodotokov, jezer, drugih voda in objektov za preskrbo s pitno vodo. Zaradi preprečitve onesnaženja podtalnice je pri čiščenju naprav za nanašanje FFS, prepovedano točkovno izpuščanje vode. Vodo, uporabljeno za čiščenje naprav, je treba razpršiti na že tretirani površini ali na drugi, biološko aktivni površini. Pri tretiranju parcel, ki se nahajajo v bližini voda, se mora upoštevati varovalni pas (20 m), določen v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo voda in navedbami na etiketi oziroma v navodilu za uporabo.

Vodenje evidenc

Vodenje evidence o uporabi FFS na prostem ter v zaprtih in zavarovanih prostorih je obvezno za: tržne pridelovalce rastlin za prehrano ljudi in živali, tržne pridelovalce okrasnih rastlin, pravne in fizične osebe, ki zatirajo škodljive organizme na nekmetijskih površinah (npr. železniški objekti, letališča, ceste, parkirišča, pokopališča, parki, sprehajalne poti, industrijska dvorišča in podobno), ter pravne in fizične osebe, ki dodeljujejo ali razkužujejo semenski material kmetijskih rastlin. Podatke mora vpisovati uporabnik FFS, hraniti pa jo mora lastnik oziroma upravnik gospodarstva, posestva ali drugega objekta oziroma odgovorna oseba pravne ali fizične osebe na posestvu oziroma v prostorih sedeža podjetja ali poslovne enote pravne ali fizične osebe. Evidenco je treba voditi po parcelah in kulturah na evidenčnem listu. Če se tretiranje izvaja v zaprtim ali zavarovanim prostoru, železniškem odseku ali drugem objektu, je treba evidenco voditi za vsak objekt, odsek ali nekmetijsko površino posebej. Evidence je potrebno hraniti najmanj pet let in morajo biti na vpogled pristojnemu inšpektoratu in Upravi. Za vse pridelovalcem, ki že vodijo predpisane evidence v ukrepih Slovenskega kmetijskega okoljskega programa (SKOP), ni potrebno voditi dodatne evidence.

Shranjevanje FFS

FFS morajo biti shranjena v originalni embalaži, ločeno od živil in drugih predmetov splošne rabe, izven dosega otrok, v ustreznih pogojih temperature, vlage in svetlobe, v skladu z navedbami v navodilu proizvajalca. Uporabnik prav tako ne sme posedovati oziroma shranjevati FFS, ki niso registrirana v Republiki Sloveniji oziroma zanje ni dovoljena uporaba zalog po preteku veljavnosti odločbe o registraciji v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z zalogami in določbami akta, ki ureja prenehanje registracije.

Odpadki FFS

Če je FFS razvrščeno in označeno kot nevarno, je treba z odpadno embalažo in ostanki FFS,

gospodarstvo

ravnati kot z nevarnimi odpadki, v skladu s pravilnikom, ki ureja odpadke. Ostanke FFS je treba odvreči v zbiralnik posebnih odpadkov. SLOPAK organizira zbiranje in odvoz trikrat sprane embalaže v naprej dogovorjenih terminih in lokacijah. Odpadke FFS, ki jih ni mogoče takoj na primeren način odstraniti, mora uporabnik do odstranitve hraniti v posebnih pokritih, nevetljivih in nekorozivnih posodah izven dosega otrok.

Obveščanje o nezaželenih vplivih FFS
Uporabnik FFS mora nemudoma obvestiti Upravo oziroma pristojnega kmetijskega inšpektorja o vseh opažanjih v zvezi z možnostjo nevarnega ali neželenega vpliva FFS ali ostankov FFS na zdravje ljudi, živali, okolje, tretirane rastline ali rastline, ki sledijo v kolobarju.

Obveščanje o nesrečah

V primeru nesreče, v kateri je lahko ogroženo zdravje ljudi, živali ali okolja, mora uporabnik

ravnati v skladu z navodilom proizvajalca na etiketi oziroma varnostnem listu ter o nesreči nemudoma obvestiti policijsko ali gasilsko postajo.

Inšpekcijski nadzor

Inšpekcijski nadzor nad izvrševanjem dolžnosti uporabnikov FFS imajo kmetijski inšpektorji.

✉ Irena Bantan, univ. dipl. ing. agr.,
specialistka za poljedelstvo
pri KGZS-Zavod Ljubljana

ROKOVNJAČEV VRTNARSKI KOTIČEK

Vrtnarjeva opravila v juliju - mali srpan 2006

V juliju se je rodil rimski vojskovodja Julij Cezar, ki pa se ni ukvarjal le z vojnami. Med drugim je dal prenoviti stari rimski koledar. Novi, julijanski koledar, je imel dvanajst mesecev in je v Evropi veljal več kot 1500 let. Za našega kmeta je visoko poletje čas zetje s srpom, od tod ime meseca v visokem poletju - mali srpan. Če julija so hladni, mokri dnevi, bodo prazni sodi, prazni hlevi. Poletje s sušo in vročino se približuje višku. Glavna vrtna dela so zdaj namakanje, rahljanje tel in zatiranje plevelov. Vrtno leto je doseglo svoje največje razkošje. Vrtno grede so obložene z

Družina čebulnic

Različno korenje

Rdeča paprika

Jajčni paradižnik

sprostitve ob dobri knjigi. Ne pozabimo da je zadosti 6 ur dela na 100m² vrta.

Še lahko naprej sejete zaporedne posevke solate (pozne sorte), korenje, redkvice, redkve in blitve ter sadite por, kolerabico, ledenko in glavneto solato. Zdaj je čas za sajenje zimskih vrtnin, zlasti kodrolistnega zelja, kitajskega zelja in endivij. Zelje, por in paradižnike obsipajte, visoki paradižnik pa privezujte k opori in mu odstranjujte zalistnike. Spravljamo česen in šalotko. Ob koncu julija je povsem zadnji čas za setev nizkega fižola, ter setev zimske čebule. Tiste grede, na katere ne boste več sejali ali sadili, zasejte z rastlinami za zeleno gnojenje.

zelenjavo in ostalo vrtnino. Večina vrst povrtnine je zdaj v glavnem obdobju rasti. Čas največjega sejanja in sajenja je minil, na jesen in zimo pa tudi še ni treba misliti. Zdaj si torej lahko privoščimo nekaj uric

✉ Lep vrtnarski pozdrav
vam želi Trajče Nikoloski

Srečanje s kardinalom

Godba Lukovica na sprejemu

Nova kapelica

3. junija se je ob rojstni hiši novega slovenskega kardinala dr. Franca Rodeta na Rodici pri Domžala zbrala nepregledna množica ljudi.

Točno ob 15. uri se je v spremstvu konjenikov pripeljal do rojstne hiše, kjer ga je množica pozdravila z bučnim ploskanjem ob strumnih koračnicah Godbe Lukovica. Ko je kardinal po starem slovenskem običaju zaužil kruh s soljo in se pozdravil z domačimi, je odšel v spremstvu visoke duhovščine na improvizirani oder, kjer so ga pozdravili in priložnostno obdarovali cerkveni in družbeni predstavniki.

Kardinal Rode med domačini

predsednik lukoviške godbe.

Kardinal Rode se je vsem zbranim zahvalil za prisrčen sprejem, predvsem domačinom, ki so mu za to priložnost spesnili in zapeli krajevno himno. Potem je blagoslovil še novo arhitekturno zanimivo kapelico, za katero je načrt izdelal lukoviški župan Matej Kotnik. Kapelica stoji na tistem mestu, kjer je stala prvotna, a so jo v svinčenih 50. letih takratne oblasti podrle.

Kardinala je pozdravila tudi domžalska županja

V lukoviški občini smo lahko ponosni, da smo precej pripomogli k pomembnemu obisku iz Vatikana, tako posamezniki kot tudi društva.

✍ Kamilo Domitrovič

Marijina procesija v

Pri procesiji so sodelovale tudi narodne noše

V Šentvidu pri Lukovici smo se spet zbrali ob podobi Marije Pomagaj na predzadnjo nedeljo v maju. Slovesnost je potekala ob deseti uri dopoldne. Najprej je bila sveta maša, ki jo je daroval duhovni vodja in profesor na Škofijski klasični gimnaziji Tone Česen ob somaševanju farnega župnika Andreja Sveteta. Po maši se je razvila tradicionalna procesija z osrednjo podobo Marije Pomagaj, ki so jo nosili fantje skozi Šentvid in Prevoje.

Pri procesiji so sodelovale tudi narodne noše. Med potjo smo prepevali litanije Matere Božje ob podpori šentviškega cerkvenega zbora.

Procesija je bila prvokrat leta 1938, ko je milostno podobo Marije Pomagaj z detetom okronal tedanji škof Rožman. Marija v Šentvidu je postala od takrat znana priprošnjica daleč na okrog za vse preproste ljudi in tako je še danes, čeprav so se časi precej spremenili.

✍ Kamilo Domitrovič

SREČANJE GENERACIJE '41

Da leta nesporno in morda vedno hitreje tečejo, ne glede na naše želje, dokazujejo tudi srečanja nekdanjih osnovnošolskih sošolcev oziroma letnikov.

Tako je bilo tudi z nami, letnikom 1941. Ko smo se 1996. zbrali pri Gašperju na Prevojah, smo se prešteli in ugotovili, da nas je živih štirinštirideset od vseh vpisanih v krstne knjige na Brdu. Eden izmed nas, neumorni organizator Jože Kveder, nas je poskušal zbrati že leta 91, a je namen zaradi osamosvojitvene vojne propadel.

Čez pet let pa je prvo

tovrstno srečanje uspelo. Tokrat mu je pomagal tudi Jože Primožič. Takrat je minilo ravno štirideset let, odkar smo se po osnovni šoli razšli. Ker se tako dolgo nismo videvali, je bilo zanimivih življenjskih zgodb za celo noč. Obljubili smo si tudi, da se bomo srečevali vsakih pet let na belo soboto pri Gašperju. Tako smo se šestdesetletniki spet srečali 2001. in ugotovili, da so obnovljeni stiki vredni vsakoletnega druženja. Od takrat se srečujemo vsako leto. Tudi letos smo se. Ugotovili smo, da je preteklo že petdeset let, odkar smo zapustili osnovnošolske klopi na Brdu. Ob tem je potrebno zapisati zanimivost, da smo bili prva generacija osemletkarjev, tako nam ni bilo treba zadnjega razreda nižje gimnazije obiskovati v Domžalah. Kot se za okrogle obletnice spodobi, nam je vzdušje popestrila Martinova harmonika, mi pa smo se z veseljem pridružili s petjem in plesom.

Čeprav večinoma dedki in babice smo še polni življenjskih moči in vedro gledamo v prihodnost, zato smo si v en glas zaželeli: Na svidenje prihodnje leto pri "našem" gostilničarju!

✍️ Jana Lukman

Birma in prvo obhajilo v Šentožboltu

Prvo obhajilo so prejeli le trije drugošolčki

V maju je bilo v majhni šentožbolski fari zelo praznično. Najprej je na soboto, 13. maja, zakrament svete birme prejelo šest birmancev iz Šentožbolta, Učaka, Bršlenovice, Loga in Gorenj. Zakrament svete birme jim je v cerkvi sv. Ožbolta podelil prelat Anton Slabe, sicer ravnatelj Bogoslovnega semenišča v Ljubljani.

Čez dober teden dni pa so trije drugošolčki prejeli prvo sveto obhajilo.

Birmanci v Šentožboltu

✍️ Mojca Smrkolj

VINKU PIRNATU VISOKO PRIZNANJE CIVILNE ZAŠČITE

Visoko priznanje je prišlo v prave roke

Gasilska organizacija in civilna zaščita danes nosita največji del odgovornosti v primeru naravnih nesreč, večjih katastrof, nesreč s hudimi posledicami na širšem vplivnem območju, požarov, poplav in ostalega, kar nas lahko doleti, pa si največkrat niti pomisliti ne upamo na to. S tem ti dve organizaciji prevzemata tudi velikansko odgovornost, kar pa ni enostavno. Odveč je govoriti, da je pripravljenost in usposobljenost tisti faktor, ki je odločilen v trenutku, ko se je treba znati v resnični situaciji. Vsi, ki so pri tem pripravljeni nositi breme tega dela in to delajo z jasno

odločitvijo, da brez sebičnega pričakovanja dajo sebe na voljo drugim, gre vse priznanje. Ob letošnjem dnevu Civilne zaščite je tako Republiški štab civilne zaščite podelil državna priznanja najbolj zaslužnim za delo in obstoj te organizacije. Na predlog poveljnika Civilne zaščite Občine Lukovica g. Mirka Berganta je državno priznanje prejel g. Vinko Pirnat. Podelitev priznanj je bila v Litiji 7. 3. 2006 priznanja pa je podelil župan Miro Kaplja in predstavniki Republiškega štaba CZ. To visoko priznanje je prav gotovo prišlo v prave roke, saj je g. Pirnat kot organizacijsko eden najbolj aktivnih članov v štabu CZ Lukovica in do letos tudi kot direktor občinske uprave bil vedno med prvimi, ko je bilo potrebno ukrepati predvsem ob primerih, ki v naši občini niso taka redkost, to so poplave neurja in plazovi. Omeniti je treba še njegovo veliko delo pri pripravi vse potrebne dokumentacije in vseh zahtevanih dokumentov ter pri nabavi potrebne opreme. Vse to je tisto, kar je manj vidno pa časovno dolgotrajno in zahtevno, a neizbežno delo. Vse Pirnatovo dosedanje delo na tem področju je tako dobilo sklep v priznanju, ki je v pravih rokah. Veseli smo, da sta njegovo delo in trud opažena. Za visoko priznanje gredu tako gospodu Vinku Pirnatu vse čestitke in zahvala za njegovo požrtvovalno delo, seveda tudi z upanjem in prošnjo, da bo na tem plemenitem področju s svojo neumorno energijo še sodeloval.

Vinko Pirnat (v sredini) župan in predlagatelj

✍️ Matej Kotnik

RAFOLČANI SKRBIJO ZA ČISTO OKOLJE

Pripravljani na akcijo

V spomladanski dneh je Športno turistično društvo Rafolče organiziralo dve akciji, s katerimi je poskrbelo za nekoliko čistejšo in bolj prijazno podobo tega konca občine Lukovica. V aprilu so najprej pripravili čistilno akcijo, ki se je je udeležilo sedemnajst vaščanov in članov društva. Ob številnih odpadkih, ki se jih je nabralo za večje število vreč, pa so zabeležili še nekaj mest, kjer so večji odpadki (avtomobilske školjke, bela tehnika, ...). Za to pa bo potreben večji poseg, ki ga v društvu pripravljajo ob naslednji takšni akciji v letu 2007. Po zaključku čistilne akcije je steklo še zbiranje starega papirja, za katerega je društvo priskrbelo kontejner, v katerega so krajanje odlagali papir. Ob koncu akcije se ga je nabralo za 2800 kilogramov. Skupaj s 1500 kilogrami, ki so ga dobili v avtoličarski delavnici pa so zbrali tudi nekaj prepotrebne denarja za društvo. Ob uspešnih akcijah se člani društva zahvaljujejo vsem, ki so sodelovali v njih in prispevali papir, ter jih tudi v prihodnje vabijo k aktivni udeležbi ob podobnih dejavnostih.

Vreče so se hitro polnile

☞ Leon Andrejka

AVTOŠOLA LONČAR d.o.o.

Slamnikarska 1a, 1230 Domžale
01/724 84 20

Marko Lončar 041/785-735
Barbara Lončar 031/209-501
Milan Šinkovec 031/303-033
Janez Vrankar 041/697-971

tečaj CPP

10. 7. 2006 ob 18. uri
in 21. 8. 2006 ob 18. uri

Na Učaku so našli želvo

Na Učaku je te dni družina Zajc pri delu na travniku naša želvo. Sicer precej nenavadna najdba, pa ni nikakršno presenečenje za poznavalce živalskih vrst, ki domujejo pri nas. Močvirska sklednica (*Emys orbicularis*) je avtohtona vrsta želve celinskih voda pri nas. O njej je pisal že Valvasor, ki jo je našel na Kranjskem, Ljubljanskem barju in v Beli krajini. Včasih je bila v naših krajih precej razširjena. S krčenjem njenega naravnega okolja, počasnih in stoječih voda, je število zelo upadlo. V Sloveniji spada sklednica med najbolj ogrožene živalske. Danes ponekod še živi v nekaterih rekah, potokih in kanalih. Čez dan išče hrano, vodne živali, kot so različni členonožci, polži, ribe, žabe in njihove ličinke. Ob pomanjkanju živalske hrane, pa poseže tudi po vodnem rastlinju. Njen priljubljen "ž'hobi" pa je sončenje. Pozimi se skrrije na

Foto: Irena Zajc

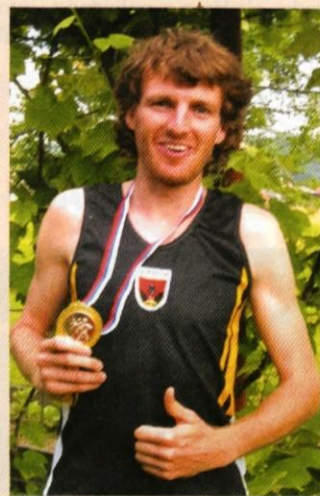
Želva, ki so jo našli na Učaku ni močvirska sklednica

toplo ali pa se zakoplje v zemljo in tam miruje. Pari se aprila, po 4 do 8 tednih izleže jajca v prod. Sklednica zraste do 36 cm in je temno olivne barve z rumenkastimi lisami in progami, trebušni del pa je umazano rumene barve. Nikakor pa je ne gre zmanjati z želvo rdečevratko, ki ni avtohtona vrsta želve pri nas, se je pa naselila ponekod, ker so lastniki želve, ki so prerasle akvarije, spuščali v naravo. Rdečevratko prepoznamo po rdečih progah na vratu - od tod tudi ime. Ko smo si najdeno želvo pobliže ogledali, smo namreč ugotovili, da gre za primer rdečevratke.

☞ Mojca Smrkolj

Robert v teku!

V soboto, 27. maja, se je Robert Kotnik izkazal na Veliki nagradi Kranja, ki je štela za veliko nagrado Slovenije. S časom 8,50.26 je v teku na 3000 m dosegel 1. mesto, v zadnjem kilometru je pospešil tempo in prehitel Daria Glogovića (BiH), ki ga do cilja ni mogel več dohiteti. Po omenjeni tekmi je Robertu ponagajal prehlad, s tem pa je prišlo tudi do rusenja imunskega sistema, kar je povzročilo preutrujenost in s tem padec forme. Kljub temu se je odločil za nastop na finalu Aatletskega pokala Slovenije (APS), ki je potekalo na ljubljanskem Žaku 10. in 11. junija. Prvi dan je v finalu na 5000 m osvojil 4. mesto. Dosegel je tudi osebni rekord, kar se je poznalo na tekmi drugi

Zadovoljni zmagovalec

dan. Na sporedu je bil tek na 3000 m, ki ga je kljub utrujenosti odtekel solidno. Zasedel je 6. mesto, saj se mu je v zadnjem kilometru vodilna skupina začela oddaljevati, saj ji ni imel več slediti.

V prvem delu sezone je Robertu še glavni cilj odprto Državno prvenstvo v Atletiki na prostem, ki bo 22. in 23. julija v Novem mestu. Udeležil se bo tekov na 5000 in 3000 m. Poleg tega se želi udeležiti še kakšne tekme za Veliko nagrado Slovenije. Želimo mu še veliko koristnih treningov in uspešnih nastopov.

☞ Besedilo: Che

Foto: Tati

DAN NOGOMETA V RAFOLČAH

Kot preteklo leto so člani ŠTD Rafolče tudi letos organizirali Dan nogometa za krajanje Krajevne skupnosti Rafolče. Ta je bil 28. maja na travnatem igrišču v Rafolčah. Gre za novo pridobitev društva, ki je tako s

Udeleženci turnirja

Lepo urejeno igrišče

Pred golom je vedno napeto

pomočjo občine Lukovica vsaj začasno uspelo dobiti prostor za igranje nogometa. Lepo urejeno igrišče, ki so ga člani društva opremili z ograjami in goli ter ga označili, je privabilo okrog 150 obiskovalcev, od katerih se jih je v igranju nogometa pomerilo kar 25. Razdeljeni v štiri ekipe so se pomerili po turnirskem sistemu vsak z vsakim, kjer pa rezultati seveda niso bili v ospredju. Dokaz, da je bilo družabno srečanje zelo lepo pripravljeno, pa je tudi 23 na novo včlanjenih v društvo, ki sedaj skupno šteje že 83 članov.

Leon Andrejka

SLOVESNOST OB OBLETNICI OSAMOSVOJITVE

Udeleženci društva Sever iz Domžal s predsednikom in generalnim direktorjem

Policijsko veteransko društvo Sever širšega ljubljanskega območja je ob petnajsti obletnici osamosvojitve Slovenije pripravilo slovesno veteransko srečanje, tokrat v centru policijske akademije v Tacnu.

Številne obiskovalce je po himni, ki jo je zaigral Policijski orkester, pozdravil predsednik združenja Sever Emerik Peterka. Poudaril je velik pomen in delež policije pri osamosvojitvi naše domovine in posebej opozoril na pomen vrednot, ki smo jih s tem pridobili. Sledile so besede ljubljanske županje Danice Simšič ter generalnega direktorja policije Jožeta Romška. Recital in zvoke citer Tomaža Plahutnika je dopolnil mešani pevski zbor Glasbene matice Ljubljana. Sledila je podelitev priznanj najzaslužnejšim članom, nato pa ogled obnovljene in dopolnjene spominske razstave Aktivnosti policije v boju za samostojno in demokratično Slovenijo. Z velikim zanimanjem smo si ogledali tehnični prikaz opreme specialne enote policije, urada za varnost in zaščito, letalske policijske enote, specialne enote za nadzor prometa ter državne meje in policijske konjenice.

Preostali del dneva smo izkoristili za prijateljsko družabno srečanje tudi s kolegi drugih policijskih postaj, z živo glasbo pa nam je dan popestril ansambel Klasik.

Tone Habjanič

MLADINSKO GASILSKO TEKMOVANJE GZ LUKOVICA

V soboto, 3. junija, je potekalo tekmovanje GZ Lukovica za pionirje in mladince na športnem igrišču v Blagovici. Tekmovalo je pet ekip mladincev in ekipa mladink, ter pet ekip pionirjev in ena pionirk. Poleg naših ekip je bilo na gostovanju tudi dvanajst ekip GZ Moravče, ki so prav tako tekmovali po kategorijah. Najprej so s tekmovanjem začeli pionirji in pionirke, ki so se pomerili v tekmovanju z brenčačo (ekipa zbija tarče z vodo s pomočjo treh brenčač). Sledila je vaja

Premagovanje ovir

"prenos vode", kjer morajo tekmovalci v določenem času prenesti čim več vode iz ene v drugo posodo. Na koncu se čas in vaji seštejeta,

zapišejo se kazenske točke in tako dobimo končni rezultat. Med pionirji je bila najbolj uspešna ekipa Blagovica II., ki je zasedla prvo mesto, drugi so bili pionirji Blagovica I., tretje mesto pa je pripadalo ekipi Krašnje. Pri pionirkah pa je najboljšo mesto zasedla ekipa Prevoj.

Čim hitreje

Med tem časom, ko so se borili najmlajši, pa so pričeli tekmovanje tudi mladinci in mladinke. Najprej so imeli vajo z ovirami, kjer so morali pokazati veliko spretnosti pri: spenjanju cevi, skokih čez ovire, plazenju skozi tunnel, natančnemu ciljanju z brenčačo. Največ znanja pa so tekmovalci pokazali pri vezanju vozlov ter spoznavanju orodja.

Množična udeležba

Druga vaja je bila štafeta, kjer so pokazali svojo

hitrost. Da pa ne bi bili prehitri, so bile tudi na tej progi postavljene razne ovire in naloge. Tudi tukaj sta se pri končnem rezultatu upoštevala čas in kazenske točke. Pri mladincih je bila najbolj uspešna ekipa Blagovica I., zelo tesno ji je na drugem mestu sledila ekipa Lukovice, tretje mesto pa je zasedla ekipa Trojan. Pri mladinkah je prvo mesto zasedla ekipa Blagovice.

Po podelitvi pokalov in medalj so tekmovalci več kot zaslužno dobili še brezalkoholno pijačo in hot dog. Nekatere ekipe pa so zmago proslavile ob pici in soku.

Lepo je videti mladino v takšnem tekmovalnem duhu, saj jo v prihodnosti zagotovo čaka še veliko uspehov.

Bogdan Kobe

SPOMLADANSKI NOGOMETNI TURNIR

Najboljše ekipe ob koncu turnirja

Sredi meseca maja je Zlato Polje spet gostilo najboljše nogometne ekipe. Tokrat so bili najštevilnejši iz občine Lukovica, sicer pa so se turnirja udeležile tudi ekipe iz občin Domžale, Kamnik in Moravče.

Zaradi omejenega števila sodelujočih žal nismo mogli na turnir sprejeti vseh ekip, ki so se ga želele udeležiti. Dvanajst ekip je prikazalo zelo dopadljivo igro, lep in atraktiven 'ferplej' nogomet, kar je obema sodnikoma olajšalo delo. Organizatorji smo tudi tokrat poskrbeli, da so si tako igralci kot gledalci lahko privoščili prigrizek in potešili žejp, skratka, da so preživeli prijetno športno nedeljo in naužili svežega zraka na obronku zlatopoljskih gozdov.

Tri najboljše ekipe so prejele lepe pokale s skromnimi denarnimi nagradami, četrto uvrščena ekipa pa osvežujoč napitek.

Športno društvo Zlato Polje se vsem ekipam zahvaljuje za udeležbo, vsem navijačem in številnim gledalcem za obisk, zahvala pa gre tudi sodnikoma Marjanu Poljanšku in Franju Vogrincu za vzorno in korektno sojenje.

Vrstni red najboljših:

1. mesto: Blagovica
2. mesto: ŠD Lukovica
3. mesto: Avbelj tim Lukovica
4. mesto: Veterani Vir

Vsem čestitamo in jih vabimo na jesenski turnir.

Tone habjanič

IZLET V BELO KRAJINO

Bilo je zanimivo in veselo

Foto: Marjan Križnar

Na pobudo velikega števila članstva ZZB NOV občine Lukovica smo 16. maja 2006 organizirali izlet v Belo krajino.

Pri organizaciji nam je pomagal naš domači prevoznik Ciril Gerčar, ki je zagotovil avtobus s 50 sedeži in voznikom. Na veliko presenečenje vodstva OOOZZB NOV Lukovica je bil avtobus polno zaseden, tako da smo morali zakasnele želje

po udeležbi žal zavrniti.

Tako smo se ob 7. uri zjutraj zbrali na postajah Blagovica, Krašnja, Lukoviča in Prevoje. Imeli smo srečo, namreč odlično vreme. Smer vožnje je bila naslednja: Žužemberk-Semič-Črešnjevce-izvir reke Krupe in Drašiči v občini Metlika blizu hrvaške meje, kjer smo imeli tudi odlično kosilo in se od tam okoli 20. ure odpeljali proti domu.

Prva kratka postaja je bila v Žužemberku, kjer smo si razgibali telo in noge in si v bližnjem bifeju privoščili kavico. Nato smo se ustavili v središču Semiča, kjer sta krajevna muzejska zbirka in naravoslovna zbirka. Zgradba, ki je danes namenjena muzeju, je bila dolgo časa šola, kasneje pa pošta, je pomemben del semiške zgodovine in arhitekturnih značilnosti jedra Semiča. V prvem nadstropju smo se seznanili z zgodovino Semiča in okolice od prazgodovine do konca 2. svetovne vojne. Na pročelju muzejske hiše je izklesan doprski kip pesniku in pisatelju Lojzetu Krakarju. V kleti pa je prikazana belokranjska zidnica, ko je v njej dihal samo les brez pripomočkov modernega časa. Sredi semiškega trga smo si ogledali tudi cerkev sv. Štefana, ki je prvič omenjena že leta 1228. Sezidana je v slogu baročnega klasicizma. Notranjost krasijo Metzingerjevi sliki Zadnja večerja in Sv. Štefan, Potočnikov križev pot, Jerebov oltar in dragocen beneški lesteneč. Po ogledu smo jo mahnilni proti Črešnjevcem. Spotoma smo se ustavili še pri spomeniku, kjer se je leta 1944 pri preizkušanju novega orožja še s tremi soborci smrtno ponesrečil komandant partizanskih enot in narodni heroj tov. Stane Rozman. V Črešnjevcih smo si ogledali evakuacijsko bazo - partizansko bolnišnico Topolovec. Tu je ohranjena še ista operacijska soba, kjer je bil med drugimi operiran na nogi naš pokojni občan, nekdanji ravnatelj brdske sole Tone Kos. To je edina partizanska bolnišnica, ki je od leta 1944 pa do konca vojne delovala sredi vasi. Torej je bila vsa vas ena sama partizanska bolnišnica, saj so bile vse ostale bolnišnice po gozdovih. Zatem smo si ogledali muzej na prostem Šrajf, kjer je pod s slamo kritim kozolcem dvojnikom razstava starega orodja za pridelavo žit in mlatenje. Videli smo tudi tako imenovani gepel na konjski pogon. Tu je tudi turistična kmetija in gospodinja je pripravila posebne belokranjske sladice. Od tu nas je pot peljala k izviru reke Krupe, ki izvira izpod 30 metrov visoke skale 3 kilometre južno od Semiča. Njen pretok v izviru je 1000 l/s. V globini izvira živi človeška ribica, izvir je tudi v Sloveniji edino znano nahajališče jamske školjke Congeria kusceri. V bližini sta mlin in žaga, ki pa ne obratujeta. Reka Krupa je od leta 1997 razglašena za naravni spomenik.

Nato smo se podali na zadnje dejanje v vas Drašiči v občini Metlika. Vas leži tik ob meji s Hrvaško. Tu nas je gostoljubno sprejel gospodar Turistične kmetije Simonič. Po sprejemu nam je, skupaj z ženo in hčerkama, pripravil obilno kosilo s pečenim odojkom in pečenim piščance, brez ptičje gripe seveda. Nato smo si ogledali še samo vas. Obiskali smo tudi našo nekdanjo krajanko marinko Šimunič, ki se je pred dvema letoma preselila iz Krašnje v Belo krajino. Po ogledu smo se ponovno vrnili na Turistično kmetijo Simonič, kjer smo ob zvokih harmonike Srečka Streharja tudi zaplesali ter ob 20. uri srečni in veseli zaključili prijeten izlet.

Ni nam žal štirih tisočakov, saj smo ta dan veliko novega videli in slišali. Naša "postavljena" vodička Ana Zajc je svoje delo opravila z odliko. Vsi pa smo si bili enotni, da tovrstne izlete organiziramo vsako leto, le smer naj bi se spreminjala.

Zakaj se ne bi družili tudi na tak način, se sprašujem.

✍️ Vinko Jeras

RAHUŠKA PEŠPOT

Otvoritveni pohod

Pohodniki se lahko od maja podajo na novo pot - Rahuško pešpot. Športno turistično društvo Rafolče je namreč uresničilo idejo o pešpoti, ki bi potekala po območju Krajevne skupnosti Rafolče. Od tod tudi ime, ki izhaja iz ljudskega poimenovanja tega kraja. V nedeljo, 7. maja, pa je bila tudi uradna otvoritev in prvi pohod, ki se ga je udeležilo kar 51 pohodnikov. Pot jih je od starta pri kapelici v Rafolčah vodila po dolini Lašč na Gornji hrib preko Pečice in Straže po makadamski poti v Dupeljne. Tam je bil tudi postanek za okrepcilo, na katerem je društvo vsem udeležencem priskrbelo napitek in jabolko. Za gostoljubnost je poskrbel Srečo Gerčar, za kar se mu društvo iskreno zahvaljuje. Pohodniki so se tako podali na drugi del pešpoti, ki iz Dupelj vodi po poteh pod Špičjim vrhom proti vasi Jasen in mimo kamnoloma nad Rafolče. Tu so pohodniki zavili proti Vrhovljam in preko gozdne poti prišli v Rafolče, kjer so pohod tudi zaključili. Pešpot je razgibana in ni prenaporna, brez odmora dolga približno tri ure družinske hoje. Člani društva so z modro belimi markacijami uspeli označiti večji del poti. V naslednjem mesecu pa naj bi bila pešpot označena v celoti in bo tako že vabila vse pohoda željne obiskovalce.

✍️ Leon Andrejka

Zabava, izobraževanje, darovanje

Za letošnji cilj "Strokovne vikend ekscurzije" smo si v Moto klubu Rokovnjači izbrali Belo krajino s Kolpo. Ekscurzijo smo začeli v petek, 26. maja, popoldne v Lukovici in preko Žužemberka ter Črnomlja prispeli do

Adrenalinsko popoldne v Beli krajini

Adlešičev, kjer smo imeli rezerviran prostor v avto kampu Jankovič. V družabnem petkovem večeru smo pripravili tudi „krst“ novih članov, ki so bili prvič z nami na ekscurziji. Po dolgi noči smo se v soboto zjutraj odpravili na ogled Baze 20, kjer nas je vodič Dolenjskega muzeja g. Saje z zanimivo razlago popeljal v čas druge svetovne vojne in uspel prikazati pomembnost celotnega projekta. V

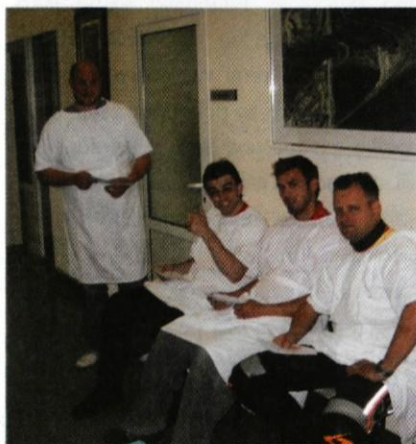
božanju sončnih žarkov smo pričakali adrenalinsko popoldne - paintball. Preoblekli smo se v maskirne zaščitne uniforme, v roke vzeli plinske puške, polne barvnih nabojev, in se odpravili na bojno polje v bližini kampa. V treh urah

tekanja in valjanja po gozdu smo se utrujeni in polni vtisov vrnili v naš tabor, kjer so nas že pričakali ostali s pripravljeno večerjo z žara. Poleg dobre glasbe in hrane smo večer preživeli v zanimivih debatah in množični družbi komarjev. Nedeljsko jutro se je zgodilo kar prehitro in naš tabor smo tako morali

Obvezni del poti

pospraviti, počistiti in ga počasi zapustiti. Pot domov nas je vodila mimo Črnomlja do Žužemberka, naprej do Raduhove vasi in čez Bogenšperk do Litije, od tam do Ihana in proti domu. Ustavili smo se še na kosilu v Moravčah, kjer smo strnili spomine in se poslovili do naslednje "fure".

Nekaj članov pred krvodajalsko akcijo

Našli smo čas tudi za solidarnost. V sklopu dneva krvodajalcev se nas je 16 članov in simpatizerjev v petek, 2. junija, odpravilo v Ljubljano na Zavod za transfuzijsko medicino, kjer so nas prijazno sprejeli. Po običajnem postopku prijave, vzorčnega odvzema, pregleda in krajše ankete smo darovali kri. Za to dejanje smo se že drugo leto zapored odločili predvsem zaradi naše izpostavljenosti v prometu.

19. DOMŽALSKI SLAMNIK

Prvo soboto v juniju je v Lukovici potekalo mednarodno tekmovanje v umetnostnem kotalkanju. Tekmo, ki je stela tudi

Veselo razpoloženje domačih tekmovalk po uspešni tekmi

za pokal Slovenije, je organiziral klub KDK Domžale, ki že vrsto let trenira v RCU Lukovica. Tekmovanja za 19. DOMŽALSKI SLAMNIK se je udeležilo 95 tekmovalcev iz Slovenije, Hrvaške in Italije.

Klubu se je v zadnjih dveh sezonah priključilo kar nekaj deklic iz lukoviške občine. Tako zdaj skupaj z Manco Capuder iz Lukovice, ki v KDK trenira od svojih prvih kotalkarskih korakov, trenirajo še Prevojanke Barbara Uštar, Hana Urbanija, Eva Kveder, Manca in Vesna Hribar in Lucija Dolinšek ter Ajda in Brina Tič iz Krašnje. Za Barbaro in Hano je bila prav domača tekma njuno prvo tekmovanje in obema čestitamo za pogum in dobro odpeljana nastopa. Tekmovalke iz KDK so tokrat osvojile štiri medalje, eno 2. mesto in tri 3. mesta. Ajda in Brina Tič sta vsaka v svoji kategoriji osvojili 3. mesto. Ostali dve medalji pa sta dodali še klubski kolegici iz Domžal, in sicer Klavdija Kovač (2. mesto) in Tjaša Kovačič (3. mesto). Tudi ostala "lukoviško-domžalska naveza" se je odlično odrezala in osvojila naslednja mesta: 4. mesto (Maxi Cerar), 5. mesto (Vita Movrin), 6. mesto (Lucija Dolinšek, Manca Capuder, Sara Kovačič), 7. mesto (Manca Hribar), 8. mesto (Eva Kveder in Chiara Mordej Filippini) 9. mesto (Vesna Hribar, Pia Kvas, Tjaša Kvas), 14. mesto (Ana Movrin), 16. mesto (Hana Urbanija) in 18. mesto (Barbara Uštar).

Ob zaključku tekmovanja se nam je predstavila tudi show skupina KDK Domžale, Fusion. Predstavili so se z zanimivim nastopom in "odigrali" mumije na kotalkah. Tekmovanje za 19. Domžalski slamnik je bilo, po mnenju gledalcev, odlično organizirano. Zahvaljujemo se vsem ki so nam pomagali pri organizaciji, posebno pa ŠD Krašnja in PGD Krašnja, saj so nam nesebično odstopili šotore, da smo lahko za vse tekmovalce zagotovili garderobe.

Dobri rezultati in uspešno izpeljana organizacija tekmovanja pa sta odlična popotnica za državno prvenstvo, ki bo letos prav tako potekalo v Lukovici, saj je bila organizacija prvenstva zaupana prav klubu KDK Domžale. Državno prvenstvo v umetnostnem kotalkanju bo potekalo od 14. do 16. julija in že sedaj vas vabimo, da si tekme v RCU Lukovica ogledate in s svojim navijanjem pripomorete k čim boljšim nastopom naših tekmovalk.

ČUDEŽNO POTOVANJE

Nič ni več, kot je nekdaj bilo. Niti vreme niti gozdne poti, še listje drugače rumeni. Vse se spreminja, vse se sklanja pod bremenom sodobnih dni. Človek hiti, pri tem pa pozablja na lastne sledi. Se žene, zaganja, nase pa pozablja. Potem se pa čudi, v lastne dlani glavo tišči in prepozno spozna, da živeti prav ne zna.

Povem kar naravnost, kot avtor knjige Čudežno potovanje. To knjigo bi moral vsak vzeti v roke - otroci in njihovi starši. Otroci, da vidijo, kdo je kriv, da ne berejo, in starši, da sprevidijo svoje napake in popravijo, kar se popraviti da, kajti v šoli nas naučijo brati. Kaj pa ljubezen do branja?

Tako se zgodi, da otroci gledajo televizijo ali se ubadajo z računalniki, berejo pa samo tisto, kar je predpisano v šoli

oziroma zdaj že največkrat poiščejo obnovo ali videokaseto, posneto po romanu, ki je predpisan za obvezno branje. In tako odraščajo generacije, ki sicer znajo seštevati in množiti in so ekonomsko zelo okretne, ki pa v globokem, osnovnem pomenu ostajajo domišljijsko in čustveno revne, polpismene. Ta trenutek to morda res ni usodno za prihodnost civilizacije. Jutri pa bo.

Zato je prav, da bijemo plat zvona in trkamo na vest sedaj, ko še ni prepozno, saj kot pravi Pennac, užitek branja nikoli ni izgubljen za vedno in ga lahko s pravim pristopom obudimo celo pri najbolj zakrknjenih nebralcih. Branje je največja pustolovščina, ki nam je na voljo, branje je čudežno potovanje po svetovih, ki niso bili ustvarjeni zato, da o njih pišemo seminarje, ampak zato, da ob njih uživamo in spoznavamo tiste plati duha in duše, ki bi nam sicer ostale neznane. Seveda pa Pennac ne pravi, da moramo brati, ker to slišimo od staršev in učiteljev, pač pa vabi k branju. Torej vsi, ki imate težave z branjem in tudi tisti, ki jih nimate, preberite si v prihajajoči poletni in s tem tudi bralni sezoni knjigo, ki poje hvalnico branju Čudežno potovanje. V njej vas avtor popelje po pravicah bralcev in vas nagajivo vabi v svet črk in domišljije.

Počitnice bodo še posebej primerne, da si izposodimo kup knjig, ki nas bodo na raznih krajih našega planeta, kamor bomo možgane peljali na pašo, ponesle v drug svet in nas napolnile s silno energijo.

V knjižnici Jakoba Zupana Šentvid pri Lukovici vas čakajo take in drugačne, samo pridite in si jih vzemite. Čas poletja je tudi čas, ko se spremeni delovni čas knjižnice, saj je obiska razumljivo bistveno manj, police pa so seveda tudi veliko bolj izpraznjene, saj bralci jemljejo na zalogo.

V mesecu maju smo tudi zaključili s pravljničnimi uricami, ki so se potekale v naših prostorih vsak petek popoldan, enkrat mesečno pa smo slikanice brali tudi v Krašnji. Sezono smo zaključili s predstavo lutkovnega gledališča Fru fru z naslovom Krtek Zlatko ali kakec, ki je padel z neba. Tokrat se je predstava udeležilo res veliko število otrok, kar nas še posebej veseli, ker je predstava brezplačna, in tokrat so se otroci skupaj s svojimi starši res od srca nasmejali krtku.

Želim vam tako pravo poletno čudežno potovanje, tja kjer ni ničesar, da boste slišali utrip lastnega srca, ki se nam zdi samo po sebi umeven, pa vendarle se vedno večkrat zdi, da ga slišati sploh ni.

POLETNI DELOVNI ČAS KNJIŽNICE ŠENTVID PRI LUKOVICI (julij, avgust)

Ponedeljek: 15.00-19.00

Torek: zaprto

Sreda: zaprto

Četrtek: 15.00-19.00

Petek: 8.00-12.00

Sobota: zaprto

✍ Kristina Galun

Gledališče Fru fru na obisku

Kaj je padlo z neba

Slomškova bralna priznanja

Ob 2. obletnici Slomškovih bralnih priznanj, ki potekajo v brdsko-zlatopoljski fari se je zbralo v šentviški dvorani A. M. Slomska polno obiskovalcev od najmanjših do starejših. Prireditev so pripravili animatorji 19. maja po večerni maši v Šentvidu.

V prijetnem kulturnem programu smo videli nastopiti Otroški cerkveni pevski zbor z Brda, trobentača Mateja in Marka, mlade

pesnike in igralce. Med programom je nekaj besed spregovorila Andreja Štumf, predsednica vseslovenskega združenja Slomškovih mladih bralcev. Poudarila je dvoje, in sicer da je že najmlajše potrebno navdušiti za lepoto maternega jezika preko knjig z duhovno vsebino in da bi mladi čimbolj spoznali blaženega Martina Slomska.

Predstavnica animatorjev Marija Juteršek je povedala nekaj dejstev in številk ob tem. Število bralcev in prebranih knjig se je v drugem bralnem letu občutno povečalo. Zdaj jih je blizu 50. Bralci so razporejeni v tri kategorije. Med seboj se razlikujejo, saj eni preberejo več kot drugi. 17 otrok je takih, ki je prebralo 10 knjig in več. Srečujejo se ob sobotah pod vodstvom osmih mentorjev, ki vsi delajo brezplačno. Knjige kupujejo s pomočjo donatorjev, zato so vsakega daru veseli. Zahvalila se je staršem, ki imajo razumevanje z otroki, brdskemu župniku za pomoč in za prostor, ki ga nudi bralcem, in vsem donatorjem, ki jim stojijo ob strani.

Proti koncu programa je gospa Štumf v dveh delih podelila Slomškova bralna priznanja vsem, ki so to zaslužili.

Vse zbrane je na koncu nagovoril lukoviški župan in nagrajencem zaželel še veliko uspehov.

✍ Kamil Domitrovič

SREČANJE ZVONOV SLOVENIJE

Slovenska pevska kultura tudi v današnjem duhovno zmedenem času zna poiskati tisoč in en način organizacijskih oblik, da z vso širino zivi slovensko pesem. Tudi pevski zbori Slovenije, ki se ponašajo z imenom "zvon". V soboto, 20. maja, se je namreč združilo preko sto glasov

Zadonel je tudi Šentviški zvon

pevcev in pevk na že osmi Zvonariadi v Šmartnem pri Litiji. Mešani pevski zbor Šentviški zvon je zadonel skupaj z zvonovi iz Šmartnega pri Litiji, Mengša, Mojstrane, Jakobskega dola, Mute, Šempetra v Savinjski dolini ter Gorenje vasi.

Zvonovi so s svojo pesmijo vpeti v vsa dogajanja našega življenja. Prav tako kot slovenska narodna pesem, v kateri je zajeta vsa ljubezen in bolečina, ki zajema vse mejnike, ves narodni značaj in vso duhovno podobo naroda. Pesmi, s katerimi so se zbori predstavili, so vodile k molitvi, k praznovanju, k počitku ali pa je žalostni navček naznanjal zadnjo uro.

Vsako leto pevski zbori veselo pričakujemo naša srečanja, saj pomenijo večer petja, družabnosti in duhovne prostotve. Naslednje leto bo gostitelj mešani pevski zbor z Mute.

✍ Mojca S.

OTIP S PRSTI NE ZAVAJA IN NE PREVARA, KOT LAHKO TO NAREDI VID

Z okroglo mizo na temo dostopnosti kulture slepim in slabovidnim je Zveza sklenila teden posvečen slepim in slabovidnim Slovenije (prvi teden v juniju).

Z okroglo mizo so želeli širšo javnost, predstavnike stroke in države ter zainteresirano javnost opozoriti na problematiko dostopnosti kulture in kulturne dediščine, s katero se srečujejo invalidi, hkrati pa zaključiti Teden slepih in slepih in slabovidnih Slovenije ter povabiti na razstavo tipnih fotografij, ki jo gosti Mestni muzej Ljubljana in ki si jo lahko do konca junija ogledate s konicami svojih prstov.

Govorci okrogle mize; Tomaž Wraber (predsednik skupine slepih in slabovidnih intelektualcev v Zvezi društev slepih in slabovidnih Slovenije), Rolanda Fugger Grmadnik (prof. zgodovine, zaposlena kot muzejska svetovalka v Pokrajinskem muzeju Celje) in Mija Oter - Gorencič (mlada raziskovalka na Umetnostnozgodovinskem inštitutu Franceta Steleta ZRC SAZU) so zbranim - med njimi tudi predstavnikom Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, Ministrstva za kulturo, g. Grimsu, predstavniku državnega zbora in ostalim - predstavili svoj pogled na tematiko. Okrogla miza je ponudila številne nove poglede na omenjeno tematiko. Predsednik Zveze - organizator okrogle mize - prof. Stane Padežnik je pohvalil institucije, ki se trudijo preseči ovire, s katerimi se invalidi pri spoznavanju kulturnih dobrin srečujejo, hkrati pa jih opomnil in pozval, da že pri zasnovi projektov "zamižijo, in se vživijo v svet otipa, sluha in ostalih čutil, vse z namenom, da bi spoznali drugačen svet in bi projekte že v osnovi pripravljali s čutom do ljudi s posebnimi, drugačnimi potrebami."

Tomaž Wraber je opomnil na nekatera ključna zmotna prepričanja, ki so zakoreninjena v družbi in ki pogosto vodijo do neželene socialne izključenosti invalidov. Poudaril je, da je muzejska stroka v zadnjih letih naredila velik korak pri približevanju vsebin skupinam s posebnimi potrebami, pohvalil prizadevanja, ki jih že kažejo omenjene institucije, hkrati pa opozoril, da pa še vedno pogrša sistemske rešitve problematike, ki ljudi s potrebami izključujejo iz družbe, v kateri sobivajo. "Slepim in slabovidnim kultura ne zanima, je le ena izmed zmot, saj se slepi in slabovidni zanimajo za umetnost, žal pa nam je velikokrat nedostopna, ker našim potrebam ni prilagojena. Prav tako pod dostopnost največkrat podrazumevamo le kot omogočanje fizičnega dostopa do stavb, na pa tudi do vsebin, ki jih te stavbe nudijo," je zaključil Wraber. Rolanda Fugger - Grmadnik je predstavila primer dobre prakse, ki so ga izvedli v Pokrajinskem muzeju v Celju pod naslovom "Prosimo, dotikajte se predmetov!". V okviru razstave so vse razstavne eksponate ponudili na otip in želeli vzpodbuditi slepe, da si razstavljene predmete "ogledajo" brez spremljevalcev. Poudarila je, da prav ta razstava dokazuje, da lahko sleherno razstavo - s pravilno izbrano vsebino, z dovolj veliko željo in na pravi način - približamo invalidom (tudi slepim), in dodala: "Dolžnost naših muzejev je, da bi pri večjih razstavah vsaj del le-teh prilagodijo tudi ogledu na otip. Hkrati pa si želim, da bi bila društva kot je Zveza slepih in slabovidnih, in ostali bolj odločni pri svojih zahtevah po udeležanju in približevanju hramov kulture njihovim posebnim potrebam."

Mlada raziskovalka Mija Oter - Gorencič je predstavila izsledke svoje diplomske naloge, v kateri je raziskovala prakso približevanja muzejev posebnim potrebam invalidov, v okviru katere je naletela na problem pomanjkanja strokovne literature v Sloveniji. Nasprotno pa obstaja le-ta in dobra praksa v tujini, predvsem v ZDA, v Evropi pa je med najbolj "poslušnimi" za posebne potrebe invalidov Belgija. Na strah, ki jih imajo kustosi pred otipom originalnih eksponatov je odgovorila prav s prakso iz Belgije, kjer v 25 letih obstoja razstav na otip slepim in slabovidnim niso zabeležili niti enega poškodovanega ali razbitega eksponata.

Na okrogli mizi so bili prisotni tudi predstavniki države, ki so zatrjili, da se z omenjeno problematiko že ukvarjajo in v sodelovanju z direktoratom za kulturno dediščino pripravljajo analizo dostopnosti muzejev invalidnim osebam v Sloveniji, kasneje pa se bodo preusmerili tudi na ostale sfere kulturnih dejavnosti. Poudarili so tudi, da je pri dostopnosti kulturnih dobrin pomembna ne le dostopnost za uporabnike, temveč tudi za ustvarjalce, in da je pomembno invalide vključiti tudi v soustvarjanje kulturnih dobrin.

Teden slepih in slabovidnih Slovenije se je z okroglo mizo zaključil, Zveza pa je vse še enkrat povabila na razstavo tipnih fotografij, ki jo gosti Mestni muzej Ljubljana vse do konca junija 2006. Častno pokroviteljstvo razstave, ki si jo ogledate s prsti, je prevzel dr. Janez Drnovšek, več o njej pa si lahko ogledate tudi na uradni spletni strani razstave na www.dotakniseinoplej.si.

Razstava je na ogled vsak dan tor.-ned. (10.00-18.00) razen ponedeljka, ko je Mestni muzej Ljubljana zaprt.

GODBA SE JE PREDSTAVILA BRDSKIM OSNOVNOŠOLCEM

Člani Godbe Lukovica na čelu z dirigentom Luko Einfaltom smo, da bi navdušili mlade za igranje instrumentov in s tem pridobili nove člane, v sodelovanju z Glasbeno šolo Domžale, ki je na oddelku Brdo razpisala devet prostih mest za poučevanje, v četrtek, 11. maja, na osnovni šoli na Brdu pri Lukovici pripravili predstavitev glasbil in godbe. Zbranim osnovnošolcem so se na posameznih instrumentih predstavili učenci glasbene šole in odigrali po eno skladbo. S

Instrumenti so pritegnili učence

Kapelnik predstavlja godbo

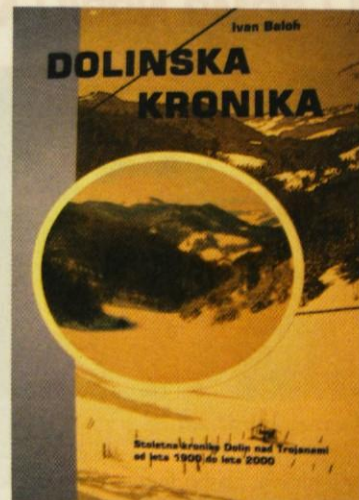
tem je bila predstavljena celotna paleta pihal (flavta, klarinet, saksofon), trobil (rog, trobenta, pozavna in tuba) in tolkal. Ob koncu je zaigrala še Godba Lukovica in pokazala, kako zvenijo instrumenti, združeni v orkester. Sledila je še bolj osebna seznanitev otrok z glasbili, saj so jih lahko prijeli, pihnili vanje in zaigrali kakšen ton. Predstavitev se je izkazala za zelo uspešno, saj so učenci ob vpisu 12. in 13. maja zapolnili kar osem od devetih razpisanih mest na brdskem oddelku Glasbene šole Domžale. Prosto je ostalo še mesto klarineta, za katerega pa bo do konec avgusta potekal še en vpis. Zato so vsi zainteresirani otroci vabljeni, da se prijavijo k učenju tega instrumenta.

Leon Andrejka

Dolinska kronika: Ponatis s pomočjo sponzorjev

V Rokovnjaču smo že poročali o izdaji knjige Dolinska kronika, avtorja Ivana Baloha, ki je v enem od prejšnjih prispevkov še iskal sponzorje za natis knjige. Njegovi prošnji so ugodili: Regionalni center za razvoj d.o.o. iz Zagorja, Hotel Trojane, Grafex Group in Gostilna Bevc iz Lukovice; vsem omenjenim se avtor toplo zahvaljuje. Vse, ki jih knjiga zanima, Ivan Baloh vabi, da se odpravijo na izlet in se oglasijo pri njem na Dolinah ali pa ga pokličejo po telefonu na (01) 72-33-001 in knjigo vam bo avtor dostavil po pošti.

Mojca Smrkolj

Naslovnica knjige Ivana Baloha

Pozdrav iz Prlekije

Veržej je sicer majhna, vendar zelo razgibana občina. Šteje približno 1400 prebivalcev. Vas ob reki Muri med Ljutomerom in Radenci ima kar nekaj zanimivosti, ki so vredne ogleda: mlin na Muri, terme Banovci, spominski sobi skladatelja Slavka Osterca in velikega teologa Frana Kovačiča, učna pot Mrtvice Mure ter učna pot čebelarstva, nekateri kulturni spomeniki in nenazadnje dobri ljudje. Med kulturne spomenike prav gotovo, poleg cerkve sv. Mihaela, spada tudi Salezijanski zavod - domačini mu rečejo kar "Kloster".

V tej zelo impozantni zgradbi, ki so jo salezijanci zgradili že leta 1912 in je v svoji zgodovini (še zlasti po drugi vojni) doživela veliko hudih stresov, se povezuje turistična ponudba z romarsko. Na dopust odhajamo z namenom, da si odpočijemo in nabereemo novih moči (napolnimo baterije). Posebnost omenjene hiše je prav v tem, da turistom in obiskovalcem nudi več kot le gostinske usluge. Tudi neokrnjena narava in bližina številnih term še ne zadoščata. Vedno več ljudi se odloča za kraje, kjer se tudi duhovno bogatijo. Pri obnovi stavbe smo imeli pred očmi oboje: zahtevnost današnjega gosta in iskanje načina, kako priti v stik s presežnim, transcendentnim. Po številnih pogovorih je dozorela misel, da je hišna kapela z milostnim kipom Marije Pomočnice edina stvar, ki nas resnično dviga nad običajno turistično ponudbo.

V kapeli Srce ustanove

Mogočna zgradba Salezijanskega zavoda

Kapelo, ki smo jo poimenovali "Srce ustanove", je zasnoval arhitekt Matej Kotnik. Z veliko mero strokovnega znanja, s pretanjenim čutom za sakralno umetnost in z izjemnim smislom za presežnost je nedvomno upravičil velika pričakovanja. Vsak, ki vstopi v ta prostor, ne glede na izobrazbo ali stan, takoj začuti povezanost med zemeljskim in nebeškim.

Marijin kip, ki stoji na mogočnem oltarju iz črnega marmorja (z imenom Zvezdna vrata iz Južne Afrike), se prelije v mogočni stropni vitraž. Slednji predstavlja prihod Svetega Duha v viharju in ognjenih plamenih. To je trenutek, ko človek začuti obdarjenost z nebeško milostjo. Tudi vsa druga zelo bogata oprema obiskovalca vabi k zbranosti in iskanju božje bližine. Ne da se opisati občutenja nebes. Treba jih je doživeti in če verjamemo ljudski modrosti, ki pravi, da so "nebesa tam, kjer so

dobri ljudje", potem se je vredno potruditi: iti na dopust tja, kjer postajaš boljši človek.

Jožef Krnc, SDB

KAJ BOMO NOSILI NASLEDNJO SEZONO?

Mladi manekeni so uživali

pozabili tudi na glasbo in fotoreportažo, ki spremlja vsako modno revijo. Učenci so zelo uživali v vlogi manekenk in manekenov in se pri tem neizmerno zabavali. Tako si sami popestrimo učno snov, poleg tega pa nam takšne stvari ostanejo za vedno v spominu.

✍ Sereja Križnar, vzgojiteljica

V 1. razredu je med drugim v učnem načrtu tudi to, da otroci spoznajo, kako se ljudje oblačimo glede na letne čase. Lahko bi oblačila narisali, jih iskali v rnodnih katalogih ... Vendar pa smo se mi odločili, da pripravimo pravo modno revijo. Otroci so bili razdeljeni v skupine in v šolo prinesli oblačila, ki jih nosijo v določenem letnem času. Doma so se podali na lov za različnimi oblačili, ki jih imajo v omarah. V šoli pa smo pripravili modno pisto, kjer je led prebila ena od učiteljic, druga pa je prevzela vlogo napovedovalke. Manekenke in manekeni so predstavili kolekcijo oblačil, ostali pa so si jo z zanimanjem ogledali. Seveda pri tem nismo

KUPI MI KOZO

Tudi na PŠ Blagovica smo se pridružili UNICEF-ovi akciji, v kateri smo zbirali denar, ki je namenjen družinam v najbolj ogroženih afriških državah, kot so Somalija, Etiopija, Kenija, Tanzanija ..., kjer je največji problem podhranjenost, kar je za ljudi pogosto usodnega pomena. V okviru programa UNICEF kupi koze ter poučuje ženske, ki skrbijo za otroke in gospodinjstvo, kako ravnati z njimi. Tudi naši učenci in starši so bili odprtega srca in so želeli pomagati afriškim otrokom in zbirali denar za koze. Ena koza stane 3800 tolarjev. Naša šola bo lahko prispevala za šest koz in tako omogočila preživetje šestim družinam. Hvala vsem za podporo in odprto srce.

✍ Sergeja Križnar, vzgojiteljica

Gradišče

Vas Gradišče leži 25 kilometrov od Ljubljane na južni strani stegnjenega hriba. Nadmorska višina Gradišča je 458 m.

Kraj sestavlja 38 hiš in kar 12 kmetij. Je gručasta vas.

V tem majhnem kraju je okrog 200 prebivalcev in to število se še povečuje, saj se vsako leto rodi kakšen otrok, v vas pa se prebivalci še priseljujejo.

Nad vasjo na hribu stoji Cerkev sv. Marjete iz 16. stoletja, ki je bila leta 1944 požgana. Zvonik je ločen od cerkve. Oba objekta sta bila že prenovljena. Zraven cerkve je tudi vaško pokopališče, ki so ga leta 2005 preuredili. Če greš do konca pokopališča, ti pogled seže do druge vaške znamenitosti - Gradiškega jezera.

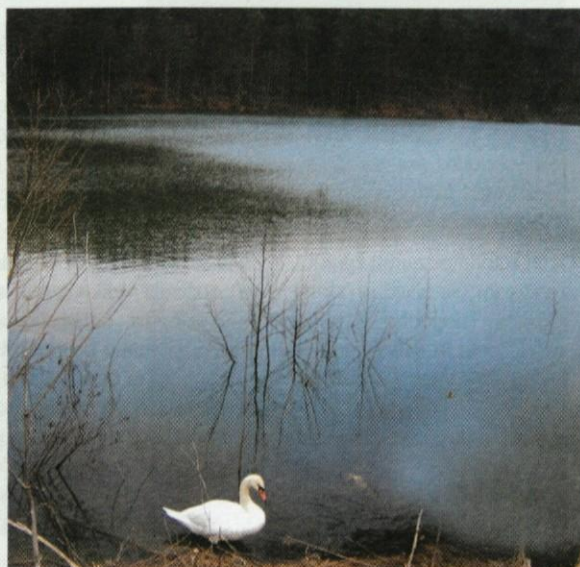
Proti koncu vasi imamo brunarico, zraven brunarice pa je tudi igrišče, kjer se otroci in mladi pogosto zbiramo in igramo razne športne igre. Vaščani so našli izkopenine iz hiteške dobe, kot so oglice, železni noži in posode.

Enkrat na leto v brunarici tekmujejo v šahu.

Odkar imamo jezero, organiziramo enkrat na leto tek okoli jezera. Za otroke je proga dolga 1 km in 200 m, odrasle osebe pa pretečejo 1,2 ali 3 štiri kilometrske kroge. Vsak tekmovalac pred začetkom tekmovanja dobi krof, bonbone in vodo. Pozimi se na jezeru drsamo, tečemo na smučeh in se sprehajamo. Sprehajalcev je vedno več. Ko rastejo gobe in zorijo gozdni sadeži, jih je tudi gozd poln.

Tudi vaščani se ukvarjajo z malim gospodarstvom - lesno galanterijo, vodovodarstvom, kmetijstvom, bio kmetovanjem ali pa so zaposleni v bližnji okolici.

Do Gradišča lahko pridemo, z avtom po lokalni cesti iz Domžal ali iz Moravč.

Jezero

✍ Teja Medved in Katarina Ilič

ZBIRAMO STAR PAPIR

V okviru projekta Zdrava šola smo to šolsko leto pričeli z ločevanjem odpadnega papirja od ostalih odpadkov. V vsakem razredu je poseben koš oziroma škatla, kamor odlagamo odpadni papir. Otroci in njihovi starši pa skozi leto pridno prinašajo star papir, ki ga zbiramo v kletnih prostorih šole. V mesecu maju smo letos že drugič organizirali zbiralno akcijo papirja in ga zbrali 2,6 tone. Tako smo naredili nekaj za šolo, saj smo s tem prispevali nekaj denarja v šolski sklad in veliko za naše okolje. Celuloza je osnovna sestavina papirja, ki jo pridelujejo iz lesa. Za tono papirja je potrebno posekati 17 majhnih dreves oziroma dve veliki. Poleg tega pa se med predelavo porabi veliko vode. Z zbiranjem pa ohranimo drevesa, ki so pljuča našega planeta., hkrati pa zmanjšamo količino odpadne in onesnažene vode.

Hvala vsem, ki ste nam pomagali, in vam ni vseeno za našo naravo. Seveda pa akcija še vedno poteka in vas vabimo, da se nam pridružite. Star papir lahko zvezan v snope pustite kar pred šolskimi vrati. Še enkrat hvala za pomoč in podporo.

Napolnili smo kontejner

✍ Sergeja Križnar, vzgojiteljica

otroci

TRNJAVA

Trnjava je vas, ki leži severovzhodno od Ljubljane in vzhodno od Lukovice.

Ime je dobila po osnovi trnje, domačini pa menijo, da po trdnjavi, ki naj bi v starih časih varovala potnike pred roparji.

Sestavlja jo več zaselkov brez imen.

Trnjava ima sto dvainsedemdeset stalnih prebivalcev, ki živijo v individualnih hišah in treh kmetijah. Ob robu vasi sta dva vikenda; eden je na poti proti vzpetini Brezje, drugi pri viaduktu.

Večina ljudi v Trnjava hodi v službo v Ljubljano, nekateri pa se ukvarjajo s kmetijstvom.

Nad Trnjavo se dvigujeta vzpetini Brezje in Znojile.

Skozi majhno vas tečeta rečica Radomlja in potok Zlatopoljščica.

K zanimivostim spada groharjev ribnik, ki je približno dva kilometra oddaljen od Gradiškega jezera. Če želimo priti do Groharjevega ribnika, moramo prečkati viadukt na šestih stebrih; pod njim je avtocesta, ki so jo dokončali leta 2005. Ko prečkamo viadukt, pridemo do Groharjevega ribnika in nato v gozd po rokovnjaški poti. Ribnik je poseben zato, ker se na njem pozimi veliko ljudi drsa, poleti, spomladi in jeseni pa ribiči lovijo tam ribe.

V vasi imamo tudi rezbarja Matica in Špelo Pošebal. Izdelujeta marsikaj: lesene klopce, kozolce, okvirje za slike; različne kipe in še kaj bi se našlo.

✍️ Julija Šuligoj, 4. a

Zimski motivi iz zaselkov Trnjava

Rotary klub

Rotary klub Domžale se ukvarja s humanitarno dejavnostjo in razvija projekte, s katerimi pomaga različnim posameznikom in skupinam ljudi, ki so pomoči potrebni. Tako je v letu 2006 ponudil pomoč tudi učencem, ki živijo v rejniških družinah in nekaterim drugim, ki jim starši težje zagotovijo dodatno učno pomoč. Za izvedbo učne pomoči je šola povabila k sodelovanju sedem študentk. Poleg časovnih zmožnosti je bil pogoj za sodelovanje posluš za delo z otroki in pripravljenost za odgovorno in redno sodelovanje s psihologinjo, razredniki in učitelji, ki otroke poučujejo. Pomoč je usmerjena k tistim predmetom, kjer imajo učenci največ težav in se lahko prilagaja glede na otrokovo situacijo v šoli. Rotary klub je tako namenil v projektu sredstva za 16 ur tedensko dodatne učne pomoči za skupno 11 otrok. Nekateri učenci imajo dve uri pomoči na teden, drugi eno.

Kljub temu da je delo resno in na trenutke naporno, saj bi se otrokom večkrat prilegla

sprostitev kot pa učenje, je skupno delo z njimi prijetno. Inštruktorice učencem poskušamo učno snov predstaviti na drugačen, zabavnejši način in mislimo, da nam to tudi uspeva, saj je večini učencev že v dokaj kratkem času uspelo izboljšati znanje in popraviti ocene. Otroci radi prihajajo na inštrukcije in so mnenja, da so dosegli napredek, čeprav ta vedno ni očiteno. Tudi starši so bili hvaležni za nudeno dodatno pomoč njihovim otrokom. Samo v enem primeru je otrok odklonil pomoč, ki smo jo nato namenili drugemu učencu, ki jo je z veseljem sprejel.

Tako me, inštruktorice, kot učenci smo mnenja, da nam je projekt Rotary kluba uspel, saj se med urami učenja vsi nekaj naučimo. Učenci spoznavajo drugačne načine učenja in si izboljšajo znanje inštruiranih predmetov, inštruktorice pa si pridobivamo nove izkušnje pri poučevanju otrok. Spoznavamo tudi, da je ura pomoči na teden za otroke s težavami zelo dobrodošla, vendar hkrati kratka za vse, kar tak učenec potrebuje. Zato naša pomoč ne

more nadomestiti redne pomoči staršev, ki jo otroci potrebujejo.

Upamo, da se bomo lahko še kdaj dogovorili za sodelovanje z Rotary klubom pri podobnih projektih, ki jih poleg nas podpirajo tako starši in otroci kot tudi učitelji OŠ Janka Kersnika.

✍️ Lea Nakrst & Polona Pengal

V imenu otrok, staršev in šole se zahvaljujem Rotary klubu za velikodušno in finančno obsežno pomoč, ki jo je v tem šolskem letu prejelo enajst učencev. Zahvalo in pohvalo izrekamo tudi inštruktoricam Nini Ahčin, Urši Brvar, Anji Kotnik, Petri Križnar, Špeli Kveder, Lei Nakrst in Poloni Pengal, ki so z veliko odgovornostjo, zarm, pozitivno naravnostjo do otrok in pripravljenostjo na sprotno reševanje ovir pripomogle k učinkoviti izvedbi učne pomoči.

✍️ Julija Pelc, šolska psihologinja

Zbiralna akcija KUPI MI KOZO

Ker vemo, kako bi se počutili, če bi bili v koži afriških otrok, za katere smo zbirali denar, smo akcijo vzeli zelo resno, čeprav smo se ob zbiranju denarja zelo zabavali. Pri dodatnem pouku smo izdelali plakate ter učence tudi ustno obvestili. Dva učenca sta se javila, da bosta zbirala denar, seveda pa smo pri tem kar vsi sodelovali. Z zbiranjem so sošolci začeli že zjutraj, nadaljevali pa smo med glavnim odmorom. Spodbujali smo svoje mlajše in starejše prijatelje, da so se nečemu odpovedali in poskrbeli za lačne otroke.

V skatlici se je vsak dan nabralo več denarja. Na koncu se je nabralo kar 32.000 tolarjev, to pomeni za 8 koz. S tem denarjem bi preživeli najmanj 2 vasi. Zbrali smo skoraj tretjino denarja na šoli. Šola je zbrala skupaj 98.000 tolarjev in bo lahko preživela približno 8 vasi. Sprva smo si zastavili cilj zbrati vsaj za eno kozo, a potem smo videli, da je z radodarnimi učenci možno zbrati veliko več. Hvaležni smo vsem, ki so se nečemu odpovedali.

✍️ Ema Meden, 3. a

PRESERJE PRI LUKOVICI

Preserje pri Lukovici je vas, ki je od Lukovice oddaljena 3 km in leži JV. Vaščani delijo vas na zgornje in spodnje Preserje pri Lukovici. Včasih je bilo samo deset domačij. Domača imena teh domačij so: pri Šuštarčku, Rovinc, Kralj, Jurkovec, Kug, Škarjenc, Zamra, Aleš in Vazar.

V vasi je petinsedemdeset prebivalcev. Število prebivalcev in tudi hiš se povečuje. Nekateri se preživljajo tako, da imajo kmetijo, ostali pa hodijo v službo v bližnje industrijske kraje. Kmetije spoznamo že od daleč. V bližini hiše stojijo še hlev, senik in silos. Znamenitosti vasi so kozolci toplarji, zajetje pitne vode za vasi Sp Koseze in Videm.

Aktivno Turistično društvo Preserje prireja kmečko olimpijado, furmanski praznik in galopsko dirko kmečkih konj.

Vsako leto imamo dejavnosti, kot so: pustovanje s kresom, izdelava butarice velikanke za cvetno nedeljo, očiščevalna akcija vasi, prvomajski golaž, veselica, ob Gradiškem jezeru imamo postavljen mobilni paviljon in vaščani skupaj pričakamo novo leto na prostem z ognjemtom.

Skozi vas poteka cesta med Lukovico in Moravčami.

Obiščite našo vas in naše prireditve, kjer vas bomo toplo sprejeli.

Povabilo v gostoljubno vas

✉ Anja Omahna, 4. a

SPEV MLADOSTI - CVET RADOSTI

V kulturnem domu Lukovica je bila 18. 6. 2006 prireditev učencev OŠ Janka Kersnika Brdo in njihovih mentorjev, Spev mladosti - cvet radosti. Prireditev pripravimo v korist šolskega sklada. Na prireditvi učenci prikažejo del svojih dejavnosti v tekočem šolskem letu. Vse prisotne na prireditvi pa je ob zaključku pozdravil "pojoči" učiteljski zbor ob spremljavi ansambla Mi štirje in bobnarski spremljavi Franca Vengusta.

Doživetja s prireditve so zapisali tudi naši učenci dramskega krožka na razredni stopnji.

Na nastopu mi je bilo najbolj všeč to, da sem na oder prišla skozi dvorano. Všeč mi je bilo tudi to, da smo se sladkali z jagodami.

Julija Šuligoj

Počutila sem se zanimivo. Malo me je bilo sram in mislila sem, da bom prepotiho govorila.

Greta Stoschitzky

Nastop se mi je zdel zelo dober. Zelo dobro je nastopati na odru, ker se zabavaš.

Nadja Drolc

Med nastopom mi je bilo najbolj všeč, ko smo jedli jagode. Bilo je zelo lepo in zabavno.

Saša Žnidar

Počutil sem se super. Imel sem malo treme, a sem svojo vlogo vseeno izpeljal do konca.

Tristan Lenček

Na nastopu mi je bilo všeč, ker smo jedli jagode in smo se zelo zabavali.

Tina Dernulovec

Čeprav pri igranju nimam dosti vloge in ker so se igralci tekst lepo naučili na pamet, se mi zdi, da so dobro igrali.

šepetalka Ema Meden

Duo harmonike in kitare - Andraž in Jure

Presenečenje učiteljskega zbora

Že pred nastopom me je bilo strah, če mi bo uspelo, tako kot sem pričakoval. Ko pa sem moral povedati svoj tekst, sploh nisem mogel odpreti ust. A na koncu mi je le uspelo. Med nastopom sem v strahu večkrat pozabil, kdaj sem na vrsti. Zato sem pogledal k šepetalki, ki mi je pokimala in pritrčila, da sem res na vrsti. Učiteljica nas je na koncu pohvalila, da smo dobro nastopali.

Gašper Žibert

USTANOVljen JE AKTIV SVETOV STARŠEV OSNOVNIH ŠOL DOMŽALSKE REGIJE

Na pobudo sveta staršev Osnovne šole Janka Kersnika Brdo so v letošnjem šolskem letu sveti staršev osnovnih šol na območju bivše domžalske občine razpravljali o ustanovitvi Aktiva svetov staršev osnovnih šol; doslej se je za vključitev v Aktiv odločilo šest svetov staršev, in sicer iz Osnovne šole Domžale, OŠ Vencija Perka, OŠ Jurija Vege Moravčev, OŠ Roje, OŠ Dob ter OŠ Janka Kersnika Brdo. Še v tem šolskem letu bosta o vključitvi odločala sveta staršev Osnovne šole Rodica ter Osnovne šole Mengeš, jeseni pa še svet staršev Osnovne šole Radomlje, medtem ko se je svet staršev Osnovne šole Trzin priključil ljubljanskemu aktivu. V Sloveniji sta že ustanovljena dva Aktiva svetov staršev (ljubljski in primorski), "naš" je s sprejemom ustanovne izjave in Pravil delovanja na ustanovni seji v sredo, 7. junija 2006, postal tretji. Predsednik Aktiva je s triletnim mandatom postal predsednik Sveta staršev Osnovne šole Janka Kersnika Brdo Anton Meden, podpredsednici pa Leonida Goropevšek Kočar - predsednica Sveta staršev Osnovne šole Jurija Vege Moravčev ter Mateja Karlin Sambolec - predsednica Sveta staršev Osnovne šole Domžale.

Namen ustanovitve aktiva kot prostovoljne, neformalne oblike sodelovanja predstavnikov svetov staršev osnovnih šol je jasno zapisan v ustanovni izjavi: "Starši smo po naravnem redu, zapisanem tudi v mednarodnih listinah in naši Ustavi, najbolj odgovorni za vzgojo in izobraževanje svojih otrok. Te svoje pravice in odgovornosti se zavedamo in si po najboljših močeh prizadevamo, da bi se naši otroci razvili v zdrave, srečne in sposobne odrasle, ki bodo enakovredno s svojimi evropskimi vrstniki ustvarjali jutrišnji svet.

Predstavniki svetov staršev na ustanovni seji v Osnovni šoli Domžale, ki je bila tokrat gostitelj.

Ker ima šolanje na razvoj otrok izredno velik vpliv, smo prav starši tista družbena skupina, ki je najbolj živo zainteresirana za čim boljšo šolo. Tako kot pri domači vzgoji in drugih dobrinah, ki jih nudimo otrokom, smo pripravljeni vložiti veliko truda tudi za to, da bi šola čim bolj izpolnila svoje poslanstvo in otroke dobro pripravila na zahteve jutrišnjega dne.

Aktiv svetov staršev smo ustanovili zato, da bi imela energija, ki smo jo v dobro svojih otrok pripravljene vložiti v razvoj kakovostne šole, čim boljši učinek. Raziskave in mnenja strokovnjakov namreč v splošnem potrjujejo to, kar starši spoznavamo vsak ob svojih otrocih - da je za optimalen napredek otroka v šoli potrebno intenzivno sodelovanje šole in doma, učiteljev in staršev. Na primerih "dobre prakse" skupaj s strokovnjaki ugotavljamo, da se to sodelovanje dobro razvija v enakopravnem partnerskem odnosu, kjer nobeden od udeležencev ni podrejen, vsak pa ima dobro definirano vlogo. Starši smo v tem odnosu zastopniki interesov svojih otrok ter ustavno opredeljeni skrbniki njihove vzgoje in izobraževanja, torej "naročniki" njihovega šolanja. Učitelji pa so strokovno avtonomni izvajalci šolskega učno-vzgojnega procesa, ki dosegajo najboljše učinke, ko se med šolo in domom razvije medsebojno zaupanje in partnerski dialog v prizadevanju za skupen cilj.

Tak dialog se mora razviti na več ravneh: med posameznim staršem in posameznim učiteljem, med razrednikom in oddelčno skupnostjo staršev, med vodstvom šole in svetom staršev ... Trenutna zakonska ureditev

sodelovanja staršev s šolo na še višjih ravneh (regijsko, državno) ne predvideva, prepričani pa smo, da je partnerski dialog tudi na višjih ravneh zelo potreben in koristen. V tem prepričanju nas potrjujejo zgledi številnih razvitih evropskih držav, ki imajo institucionalizirano predstavništvo staršev v upravljaljskih strukturah šolskega sistema od posamezne šole do države.

Z ustanovitvijo Aktiva svetov staršev osnovnih šol domžalske regije želimo aktivno prispevati k razvoju enakopravnega partnerskega odnosa med starši in šolo na vseh ravneh. Aktiv je demokratično, nepolitično, interesno združenje civilne družbe s popolnoma prostovoljnim članstvom in temeljnim ciljem razvijati optimalno vlogo staršev v šolskem sistemu. Tako bomo z izmenjavo izkušenj iskali, s skupnim delom pa izpopolnjevali in čim širše uveljavljali primere dobre prakse. Podpirali bomo (predvsem skupno) izobraževanje in usposabljanje staršev in učiteljev za razvijanje partnerskega odnosa na vseh ravneh. Spremljali bomo delovanje šolskega sistema v praksi ter pristojnim institucijam ter zainteresirani javnosti kot pobudo za ustvarjalen dialog sporočali svoje ugotovitve, stališča in predloge.

Prepričani smo, da pozitivni potencial starševske energije, ki jo napaja ljubezen do otrok, v naši šoli še ni dovolj izkoriščen, zato ga želimo povezovati in uravnovežiti tako, da bomo v najboljši meri prispevali k doseganju ciljev vzgoje in izobraževanja naših otrok (UNESCO-vi "štirje stebri"): da bodo vedeli, da bodo znali delati, da bodo znali živeti v skupnosti in da bodo znali biti.

Dejstvo je, da gre pri šolskem sistemu v današnjem času za mnogo zadev sistemske narave, ki so širšega pomena in se torej ne nanašajo le na posamezne osnovne šole; gre za globalna vprašanja, kot so 9-letno osnovno šolanje, vzgoja in učenje učencev, kar pa je povezano z izmenjavo izkušenj iz prakse, vzpostavitvijo civilnega dialoga in iskanjem pozitivnih strani v razmerju starši - učitelji.

Tako smo na ustanovni seji začrtali smernice nadaljnega delovanja Aktiva v naslednjem šolskem letu: prizadevanje za priznanje izvenšolskih dejavnosti kot obveznih izbirnih predmetov (glasbena šola in druge, kjer učenec konča program predpisanega izobraževanja z verificiranim spričevalom oziroma zaključnim izpitom), za zmanjšanje števila teh predmetov in pravičnejši sistem njihovega ocenjevanja glede na vsebino predmeta. Aktiv se bo zavzemal za uvedbo fleksibilne diferenciacije učencev pri nivojskem pouku, saj je sedanje ločevanje učencev v tri različne nivoje glede na znanje pokazalo tudi negativne strani, predvsem z vidika socializacije in razredne pripadnosti učencev. Tudi zakon je sedaj prinesel spremembo, s katero osnovnim šolam prepušča odločitev o (ne)oblikovanju nivojskega pouka. Aktiv ugotavlja tudi preveliko poplavo različnih učbenikov za osnovne šole; žal gre pri tem le za ekonomski interes založnikov, medtem ko ni poudarka na njihovi vsebini, kar seveda predstavlja temelj znanja naših otrok. Predstavniki sveta staršev (v aktivu vsak svet staršev zastopata dva predstavnika) so precejšnji del razprave namenili tudi vzgoji učencev, ki ji današnji šolski sistem posveča premalo časa. Dejstvo je, da bi morale biti osnovne šole oziroma njihovi sveti staršev v sodelovanju s svetom šole kot najvišjim organom odločanja sprejeti pravila obnašanja in ravnanj učencev in posledično tudi jasno določene sankcije za njihovo nespoštovanje. Pravice vselej izhajajo iz odgovornosti, zato je le-ta na prvem mestu. Nekatere osnovne šole hišni red že imajo, med njimi je tudi naša Osnovna šola Janka Kersnika Brdo. Aktiv je podprl tudi zakonski predlog spremembe sestave svetov šol (doslej 5 učiteljev, 3 starši in 3 predstavniki občine ustanoviteljice), in sicer naj bi bila sestava tega organa uravnovežena z enakim številom članov: 3 učitelji, 3 starši in 3 predstavniki občine, kar bi po mnenju predstavnikov svetov staršev v aktivu pomenilo lažje in pravičnejše odločanje.

Aktiv bo z vsemi sprejetimi pobudami in stališči seznanil tudi Ministrstvo za šolstvo in šport in druge pristojne institucije. Ker so posamezni sveti staršev ustanovljeni le kot posvetovalni organi ravnateljev, nimajo možnosti odločanja; s povezovanjem v širšo obliko kot je Aktiv pa se odpirajo drugačne možnosti za vzpostavitev enakopravnega partnerstva tudi v razmerju do državnih institucij. Starši želimo in upamo, da bo medsebojno sodelovanje obrodilo sadove v dobro naših otrok.

Dom na vrhu hriba

Tako kot se nalagajo na naša ramena leta, izkušnje, radosti in žalosti, tako se z leti ustalijo v nas določene navade, brez katerih bi mi težko bili mi. Takšna moja navada je hoja, pogosto pravim, da grem hodit in na pogovor s seboj. Seveda spotoma opazujem naravo in rane, ki jih ji prizadevamo in že nekaj let gledam tja gor proti Gorenjem, kjer tako od daleč na vrhu hriba občudujem hišo. Kot prisposoba me spominja na knjigo Viharni vrh pisateljice Emily Bronte, ki sem jo nekoč pred leti s takim veseljem prebrala. In tako sem sklenila, da družino, ki domuje na vrhu hriba, obiščem.

Tako, sem že na vrhu skoraj osemsto metrov visokega hriba v Gorenjah pri mladi štiriclanski družini Smrkolj, ki biva na "mojem viharnem vrhu". Joj, piha pa tako, da bi mojo majhno osebo skoraj odneslo nazaj v dolino. Še dobro, da imajo ovce in koze štiri noge in veliko travnato mizo pogrnjeno malo pod hribom. Vseeno je pogled na okoliške višje in nižje hribe, pa tudi na avtocesto, prekrasen in v lepem, jasnem vremenu se vidi tja do našega glavnega mesta. Vsekakor je ta razgled vreden tudi neprijetnega vetra.

Pogrnjena zelena miza

Glava družine je Ciril Smrkolj, ki ga vsi bolj poznamo kot tisto dobrodošlo osebo, ki nam trikrat tedensko pripelje kruh in druge pekovske dobrrote do naših hišnih vrat. Z vetra me povabi v toplo hišo in ker je hiša še mlada, stara komaj šest let, tako da vrata in okna dobro tesnijo, veter in hlad ostaneta trdno zunaj. Vsa družina je zbrana na toplem, tudi pridni fantje, ki so pomagali podirati drevesa, vendar pa zaradi njihove mladostne zagnanosti orodje ni zdržalo in so prej končali. Žena Martina, otroka, dvanajstletni Rok in štiriletna Tanja, so prišli do besede šele po odhodu močnih fantov. Prebivalci hiše so družabni in hiša je menda malokdaj brez obiskov.

Razglednica

Ciril mi pove, da je zemljo, gozd in staro domačijo, kjer se je po domače reklo pri Lisjaku, podedoval po materi. Sicer je prvotna domačija obnovljena in prodana, kajti Martini je bilb bolj všeč na vrhu hriba. Saj je razumljivo. Ona je dolinka, Prevočajanka in si je zaželela širši pogled. Dokler pred šestimi leti niso zgradili hiše, so živeli pri njenih doma na Prevojah. Pravi, da ji je tu zgoraj, na tem vetrovnem hribu zelo všeč in tudi vsakodnevna pot v službo v Domžale ji ni težka, tudi pozimi ne.

Ciril je pred šestimi leti opustil službo buldožerista, ker je bil premalo doma pri družini, in se zaposlil pri SPD d.o.o. Podlog v Savinjski dolini in prevzel domač teren za prodajo kruha in je plačan toliko, kolikor pač proda. Drugače pa je njegov hobi dirkanje z avtomobili. Sedaj sicer še samo v vaških ligah, naslednje leto bo dirkal za državno reprezentanco. Si že pripravlja avtomobil in se tudi vidi okrog hiše, da rad brska po avtomobilskih drobovjih. Sicer pa vsa družina pogosto obiskuje avtomobilske dirke. Roku pa so sploh všeč in pravi, da bo tudi on dirkal, če ne bo sedel za računalnikom, narava ga ne zanima preveč. Drugače pa je z malo Tanjo, ki vsako jutro iz spalnice takoj pohiti pogledat svoje kozice in ovčice v hlevček. Se pozna, da je zrasla na hribu.

Obisk sem končala in čakala me je še pot v dolino, ki je bila veliko lažja, kajti navzdol gre pač hitreje in z manj truda, pa še z vetrom za hrbtom. No, mogoče bo kdo dejal, ni preveč napisano o družini, ampak vedite, ta družina je še mlada, še nima veliko zgodovine, čez trideset let bo gotovo več povedati.

 Vrtnarstvo Peter Hubat
Dobeno 75, 1234 Mengeš

PESTRA JZBJRA
BALKONSKEGA CVETJA
LASTNA PROIZVODNJA
UGODNE CENE

Telefon: 01/723 09 02

Kultura konkurenčna prednost regije

V Ljubljanski urbani regiji deluje vrsta kulturnih organizacij, dobro pa je poskrbljeno tudi za ponudbo kulturnih dogodkov. Bogata je tradicionalna kulturna ponudba mnogih društev, dobro so razvite kulturne dejavnosti umetniške ravni, razvite so nekatere sub-kulturne dejavnosti dobro pa je poskrbljeno tudi za predstavljanje različnih kulturnih vsebin uporabnikom. Ne glede na vse to, si na področju kulture organizacije in posamezniki želijo več povezovanja in sodelovanja, kar bi pomagalo pri boljši organiziranosti in uspešnosti poslovanja kulturnih ustanov, hkrati pa bi to še bolj približalo kulturno ustvarjanje uporabnikom. V kulturi je potrebno vzpostaviti podjetništvo in skozi izobraževanje ustvarjalcev in uporabnikov doseči nove ravni kakovosti ter zavedanja pomena kulturnih storitev.

Predvsem je povezovanje pomembno za popestritev delovanja v kulturi in možnosti za ustvarjalno delovanje različnih družbenih skupin. V mestu Ljubljana je povezovanja in sodelovanja med kulturnimi organizacijami manj, za razliko od Ljubljane pa je sodelovanje med društvi, predvsem pa vključevanje različnih družbenih skupin v njihovo delovanje na podeželju bolj uspešno. Po drugi strani pa kulturne ustanove na podeželju težje organizirajo svojo dejavnost, težje najdejo prostore za svoje delo najtežje pa zaradi slabše promocije svojih storitev pridejo do sredstev za svoje delo.

Kultura je bila skozi vrsto delavnic za pripravo Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije prepoznana kot razvojna priložnost regije, v katero velja vložiti več sredstev in jo izkoristiti kot ključ prepoznavnosti regije. Ob boku

mobilnosti in načrtovanju v prostoru tako kultura v novem programskem obdobju predstavlja prednostno nalogo regije. Kultura za regijo predstavlja ne le vsebinskega področja v katero bo potrebno vlagati, temveč tudi osnovo za prepoznavnost regije v širšem geografskem prostoru. Zato bo regija v prihodnjih letih vlagala v projekte, katerih vsebine bodo podpirale povezovanje v kulturi za razvoj in promocijo kulturnih storitev, podpirala bo povezovanje kulturne produkcije ter projekte, katerih vsebine bodo jasno izražali branje in knjigo kot nosilca javnega in kulturnega življenja regije.

Skozi razprave ob pripravi Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije se je oblikovala skupina kulturnih organizacij regije, ki je začela s pripravo projektov povezovanja kulturne ponudbe regije. Eden od projektov, ki že dobiva zelo jasne obrise in vsebine, je gotovo projekt Kulturno poletje. Gre za projekt, s katerim bomo povezali več kulturnih producentov iz regije, predvsem tistih producentov, ki skupaj nudijo program s področja uličnega gledališča. Gre za festival Ana Desetnica, Mini teater Ljubljana- Zavod za promocijo in izvedbo lutkovnih in gledaliških predstav ter producente literature, literarnih in glasbenih dogodkov, kot so Študentska založba in Založba Sanje. Vse skupaj pa bo predstavljeno s pomočjo ponudnika spletnega portala s področja kulture SCCA, Zavod za sodobno umetnost-Ljubljana/Kulturna stična točka v Sloveniji.

Omenjeni kulturni producenti niso zaključena skupina in so pripravljeni povabiti k sodelovanju tudi druge zainteresirane izvajalce, katerih skupni

cilj je bogatenje kulturne ponudbe v regiji. Vsebinska projekta je zasnovana tako, da producenti lahko sodelujejo z že postavljenimi kulturnimi prostori v regiji in z organizatorji kulturnih prireditev v regiji, ki želijo osvežiti obstoječo ponudbo. Dodatni vsebini projekta pa bosta spletni portal za predstavljanje dogodkov ter redna srečanja med organizacijami, s katerimi želimo zagotoviti izmenjavo izkušenj, znanja in poslovnih informacij. S projektom želimo preseči meje znanih kulturnih prostorov, zato želimo naše kakovostne kulturne programe postaviti v stara mestna jedra, zgodovinske objekte (gradovi, dvorci) in druge, za turiste in domačine zanimive prostore, ki do sedaj niso bili dovolj izkoriščeni.

Nekateri projekti v regiji pa bodo tudi širšega značaja in bodo presegali meje naše regije. Njihove vsebine namreč ne obravnavajo le lokalnih oziroma regionalnih vsebin, marveč se ukvarjajo z uporabniki in vsebinami, ki so najmanj slovenskega, če ne širšega evropskega merila. Eden takšnih je gotovo projekt Metelkova mesto. Kulturna središča, kakršno je AKC Metelkova mesto, obstajajo v vseh večjih evropskih mestih od Portugalske do Romunije, od Italije do Rusije. Do nastanka teh centrov je pripeljala vrsta družbenih procesov, ki so značilni za sodobno Evropo in so del velikih svetovnih zgodovinskih tokov: razvoj kulturne industrije, zaton nacionalne kulture in vznik alternativnih kulturnih praks, boji materialno in kulturno razlaščenih množic, boj za mestni prostor, ukrepi proti getizaciji, ukrepi proti odmiranju mestnih središč.

Več o načinu priprave projektov in celoten predlog Regionalnega razvojnega programa za Ljubljansko urbano regijo najdete na www.rmlur.si.

Draga gospa Veselova, glavna urednica!

Lani junija bi morala napisati to pismo, pa nisem mogla zaradi zdravstvenih razlogov. Ker pa čas ne pozna milosti, se je 12 mesecev kar nekje skrilo in jaz sem še vedno v juniju 2005!

Junija leta 1980 sem imela v Šentvidu hudo prometno nesrečo, torej je lani minilo 25 let. Še enkrat bi se rada zahvalila vsem, ki so mi pomagali, predvsem pa g. inž. Janezu Cerarju in g. Darku Stupici za požrtvovalnost ob tem grozljivem dogodku. Da pa je ta obletnica še bolj vtisnjena v spomin, je Občina Lukovica ob tej 25. obletnici uredila to sporno križišče. Zato tudi njej velika hvala. Se vidi, da imate župana arhitekta, lahko ste ponosni nanj. Naslednjič bom napisala še spomine na 50. letnico, ko sem odšla iz občine Lukovica. Kako je bilo takrat! Toliko o obletnicah, ki ne smeta mimo mene.

Zelo cenim Vas, ga. Veselova, in ves uredniški odbor, ker lepo delujete in se ne pustite zmešati ob kakšnih nepotrebnih očitkih. Še naprej tako.

Lep pozdrav vsem v uredništvu

☞ Vaša zvesta bralka Cvetka iz Ljubljane

KLIC NA POMOČ

Ni lepšega, kot se zjutraj zbuditi v lepo in sončno jutro. Lepo je stopiti na dišeč travnik, se nadihati zraka te čudovite narave in prislunhati ptičjemu petju.

In ko pomislim, kako prijetno in lepo sobivamo ljudje z naravo, mi to misel prekine pasji lajež in obupno, milo, in v smrtnem strahu - srce parajoče klicanje - cviljenje, nebolgljene živalce na pomoč. V hipu stečem čez travnik, da bi rešila nebolgljeno bitje, ki je nemočno pred prsto - nenadzorovano ž'hajko" psa.

Pes pred mano zbeži v gozd, za sabo pa pusti...

Pogled se mi ustavi na majhni - mladi srnici, ki se od bolečine in ran, ki ji jih je zadal pes, nemočno zvija na robu cvetoče gozdne jase. Njeno presunljivo cviljenje mi zareže v srce. Ko jo vzamem v naročje, se sicer upira, nato pa se umiri. Zre mi naravnost v oči. Njene velike, lepe, zametne oči počasi izgubljajo iskrico svetlobe. Njeni klici, jaz bi rekla, da je jokala, počasi izgubljajo moč. Božam jo in ji nežno šepetam, da bo še vse dobro - čeprav vem, da umira. Da, umrla mi je v naročju. Poginila boste rekli. Tudi prav. Pokončal jo je pes.

Obrišem si solze in jo nežno odnesem. Verjetno nekje v grmovju njena mama opazuje dogajanje in verjetno ji je hudo, ker ni mogla zaščititi svojega mladička. Da, tudi živali čutijo in trpijo. Tisti, ki ima doma žival, ki jo ima rad, mi bo pritrdil.

Poklicala sem lovca, ki je ubogo mrtvo srnico odpeljal. Vem, da lovci prosijo in opozarjajo ljudi, naj imajo svoje pse pod nadzorom. Vem tudi, da mnogi to upoštevajo. Je pa resnica, da si nekateri s tem ne ž'belijo glave". Prav te ljudi -lastnike psov, bi prosila, da se naj vsakič, ko na domačem dvorišču ni psa, vprašajo - kje je in kaj počne. Mogoče prav ta hip njihov pes nekje preganja svojo žrtev.

Pse imam zelo rada. Ne razumem pa, da jih ljudje spuščajo, da prosto tekajo povsod, podnevi in tudi ponoči. Ne vprašajo pa se, kaj o tem mislijo njihovi sosedi in sovaščani.

Zakaj sem to napisala? Zato, ker mi je zelo hudo. Ker se to dogaja v moji, vaši, naši okolici. Ljudje smo različni, nekateri se zelo bojijo psov, posebno tujih. Tu so še otroci, starejši ljudje,...

Ljudje skrbimo zase, drug za drugega, smo sočutni, do drugih, pripravljeni pomagati in tako je tudi prav. Otroke učimo, kaj je dobro, kaj slabo, kaj je prav in kaj narobe. In v vsakem izmed nas je čut do ohranjanja narave in vsega živega.

Pes je lahko človeku najboljši prijatelj. Vendar je lahko vsak pes nepredvidljiv. Verjetno si ne želite, da bi vi, vaši otroci ali vnuki bili priča, kako je domači ali sosedov pes zadal hude rane, ali umoril drugo žival; Bog ne da, da bi bil žrtev katerikoli otrok.

Podatke, da v ljubljanski regiji na leto zdravniki oskrbijo več kot 2000 ljudi, zaradi ugriza psa, je zaskrbljujoče.

Cenjene občanke in občani, prebivalci Krajevne skupnosti Rafole, Zlatega Polja, krajev Čeplje, Šentvida in Brda

Čutim dolžnost, da vam na ta način sporočim nekaj besed v zvezi z dogajanjem v naši okolici. S pismom trkam na vrata vsakega doma, zavedam se namreč, da so razni zbori ali pa sestanki največkrat priložnost za srečanje le relativno manjšega dela prebivalstva z razliko pisma, ki naj bi prišlo v vsake roke.

Vsi opažamo, da je naša občina začela loviti korake za bolj razvitimi občinami in da se v naši okolici marsikaj dogaja. Izgradnja dovozne ceste in poslovne cone na Prevojah pomeni za nas vse velik korak naprej. Seveda pa to predstavlja v določenem času tudi velike spremembe v prostoru in gotovo tudi šok za okolje, kjer se dolga leta ni dogajalo nič presenetljivega. Z gradnjo logističnega centra podjetja Hofer, prihaja tudi do velikih količin odvečne zemlje, katero mnogi lastniki zemljišč in kmetje želijo uporabiti za izravnave in izboljšave kmetijskih površin ali za zasipanje erozij na svojih posestih. Pri tem pa seveda izvajalec (ne investitor in tudi ne kmet) prometno obremenjuje lokalne občinske ceste in jih seveda tudi obrablja in poškoduje.

Tako občinska uprava kot tudi sam se zavedamo svoje odgovornosti tako do varnosti, predvsem šolskih otrok, kot tudi do občinskih cest, ki so seveda naša skupna last. Zato smo, da bi ustavili nered, najprej postavili določene omejitve na cestah in sklicali srečanje z izvajalci ter pričeli pogajanja, da se prepreči nadaljnji nered, ki bi lahko tako ali drugače tekel do konca izvajanja del.

Dogovorili smo se sledeče: izvajalec ne sme voziti na deponijo v Laščah s tovornjaki skozi drevored in v smeri proti Čepļam ali po Mačkovi cesti. Na nevarnost na teh cestah sta že večkrat opozarjala tudi Svet staršev na šoli, kot tudi Komisija za varnost v cestnem prometu. Za ureditev varnih poti okrog šole mora izvajalec deponij izvesti novo cesto s križiščem od Mačkove ceste pod grajskim vrtom do župnišča in šole na Brdu. Zemljo za to odstopi g Kersnik. Cesta ob gradu bo kasneje namenjena pešpoti in kolesarjem. Na deponijo se material vozi v smeri Šentvid, proti Rafočam v Lašče. Glavnina prevozov naj bi se opravila po izjavah predstavnikov podjetja Mita d.o.o. Domžale v času poletnih počitnic. To cesto v dolžini približno kilometra, ki je bila načrtovana, da se letos po poškodbah zime samo pokrpa, mora izvajalec po končanju del, kar pomeni v 2-3 mesecih, v razdalji od križišča pri mrliški vežici do Rafoč razširiti za 1 meter. Nato jo mora sanirati in v širini 5 metrov preplastiti z asfaltom, ta izvedba se predvideva v septembru. Tako mora biti v jeseni cesta od Šentvida do Rafoč popolnoma obnovljena. Izvajalec pa bo po Kersnikovem zemljišču napravil novo začasno servisno cesto proti Čepļam, ki bi jo kasneje lahko prekvalificirali v stalno in tako pridobili povezavo proti Zlatem Polju. Prav tako mora izboljšati povezavo čez Skrhanijo. Za resničnost izvedbe mora izvajalec položiti bančno garancijo na račun Občine. Za vso nastalo škodo odgovarja izvajalec, ki jo je dolžan tudi sanirati. Po naši pritožbi pa smo pridobili tudi potrditev investitorja, da bo v primeru ne-izvedbe ceste do Rafoč, za vrednost le te odbil plačilo izvajalca.

Po tej izvedbi tako pridobimo boljše prometno cestne pogoje, kot jih imamo sedaj. Predvsem pa večjo varnost v šolski okolici tudi za prihodnje. Naj povem še to, da smo pristopili k prvim pridobivanjem zemljišč za pločnik od Šentvida v smeri proti Brdu. Lahko trdim, da bodo Rafoče po vsem, kar se investira, in izvaja v tem kraju postale ene od komunalno najbolj opremljenih krajev v Občini. V času gradnje je potrebna na cesti večja pazljivost, predvsem apeliram na otroke in njihove starše.

In še odgovor tistim skeptikom, ki jim dogajanje ni po volji. Iz izkušenj, ob problematiki, ki sem jo podedoval ob gradnji avtoceste na blagoviškem koncu, lahko povem, da se takega transporta, če obstaja interes ljudi, ne da ustaviti. Lahko se omeji, prestavi drugam, toda povsem ustaviti ga ni mogoče. Prevozi do divjih odlagalšč so na zgornjem delu občine pustili posledično škodo, ki se je le delno sanirala. Zato upam, da smo s trdimi pogajanjem iz vse te nastale situacije pridobili to, da se po končanih delih stvari sanirajo in da bo na koncu stanje celo boljše kot je bilo pred posegi. Tako bodo tisti, ki žele izboljšati zemljišče to lahko storili, vendar ne, kot to vedno poudarjam, na škodo drugih občanov in kraja.

V vsem tem času pa seveda prosimo za razumevanje in strpnost.

Vse lepo pozdravljam!

☞ S spoštovanjem,
Matej Kotnik,
župan

V Mengšu zanimiva nova delovna mesta

V športnem parku Mengeš, v zgradbi, ki je bila do sedaj poznana kot FIT TOP se je 1. junija začela odvijati nova zgodba pod skupnim imenom HARMONIJA. Gre za novo blagovno znamko, ki bo pod svojim okriljem združevala nov wellness center, prenočišča, restavracijo, prenovljene teniške in badminton dvorane ter turistično agencijo. Vse storitve bodo prepoznavne pod skupnim sloganom SREDIŠČE UGODJA. K ustvarjalnemu delu v odličnem tim in prijazno okolje **vabijo nove sodelavce** za kuhinjo (kuharico ali kuharja), restavracijo (natakarice in natakarje), recepcijo (receptorke ali receptorje), wellness (maserje, maserke, kozmetičarke, pedikerje, pedikerke, manikerje...). Vloge z življenjepisom pošljite na naslov: Fit invest, d. o. o., Linhartova cesta 33, 1234 Mengeš ali na elektronski naslov: fit.invest@siol.net.

Center bo z vsemi aktivnostmi začel delovati 1. septembra.

ZGLEDNO!

Podjetje LAVACO iz Ljubljane je pozimi in spomladi letos napeljevalo kanalizacijo iz Rafoč proti Prevojam večinoma po stranski makadamski poljski poti mimo vrtca proti Rafočam.

Ob koncu gradnje so cesto na debelo posuli z gramozom, robove ceste pa z lepo prstjo brez kamenja. Požagali so vse veje, ki so se iz bližnjih dreves obešale nad cesto in jih skurili - debelejšje veje in jelševa debela pa razžagali na meter in jih zložene ob cesti pustili za kurjavo lastnikom.

Pred nekaj dnevi pa so pripeljali še velik valjar in z njim povaljali celotno poljsko pot ter z zemljo nasute brežine.

Pri vrtcu in pri bližnjem mostu so prerezali asfaltno prevleko in tudi to so postavili v prvotno stanje - prekrili so jo z dvema plastema asfalta.

☞ Tone Homar

V prejšnji številki smo strankam in ostalim zastavili naslednje vprašanje: **Menite, da je zdravstveno varstvo v naši občini zadovoljivo organizirano?**

Vprašanje za naslednjo številko: Kako se pripravljate na lokalne volitve?

V državnem zboru smo razpravljali o plinskem terminalu v Jadranskem morju

Na izredni seji državnega zbora, namenjeni morebitni izgradnji plinskega terminala v Tržaškem zalivu, ki naj bi ga postavila naša sosednja država Italija tik ob meji s Slovenijo, se je pokazalo, da se je naša vlada ustrezno pripravila ter povsem primerno reagirala na težnje sosednje Italije po izgradnji plinskega terminala. Kot mlada država članica EU, ki je zaradi svoje pretežno tranzitnega geografskega položaja še posebno občutljiva na čezmejne okoljske vplive, se bomo na državni ravni vsestransko prizadevali za uveljavitev zamisli o okoljskem regionalnem pristopu. Ne glede na načelna izhodišča in razvoja mednarodnega in okoljskega prava, pa je vprašanje meddržavnega sodelovanja, v našem primeru umeščanja plinskih terminalov v prostor, sedaj postalo tudi meddržavno vprašanje. Zato je naša vlada uradno zaprosila vlado Italije o projektih izgradnje plinskega terminala. Po pismu generalnega direktorja italijanskega ministrstva 3. aprila, v katerem se ugotavlja, da projekt za terminal na morju ni predmet presojanja

po ESPO konvenciji, vendar se ocenjuje, da nas je vseeno koristno obvestiti o samem projektu, je naša vlada poslala ustrezni dopis italijanskemu ministru, da se želimo vključiti v postopke, ker predvidevamo, da je možen znaten čezmejni vpliv. Hkrati smo tudi protestirali zaradi nepopolne dokumentacije ter zahtevali dopolnitev dokumentacije in pa spoštovanje postopkov po evropskih direktivah, ki tudi predvidevajo vključevanje v postopke presoje za plane in programe kot tudi za posamezne projekte, kar izhaja iz ESPO konvencije. 19. aprila smo prejeli od generalnega direktorja italijanskega ministrstva za okolje obsežno tehnično dokumentacijo za oba plinska terminala. Temu pa je 21. aprila sledilo še pismo ministra Matteolija. Generalni direktor ministrstva za okolje je 26. aprila poslal italijanskemu kolegu pismo, v katerem ponovno poudarjamo, da se Slovenija želi vključiti zlasti v postopke presoje čezmejnih vplivov in predlaga bilateralni sestanek na državni ravni ter 6-mesečni rok zaradi izvedbe postopka v Sloveniji. Pravico Republike Slovenije, da ne trpi posredne in neposredne škode na svojem ozemlju, utemeljujemo na strokovnih izhodiščih, na zadnjih dosežkih znanosti in pa tudi na dosledni zaščiti našega pravnega položaja.

Naša skrb za nacionalne interese na morju in obali, v severnem Jadranu je skupna.

Naša vlada je zato od Italije zahtevala, da se vrnemo na začetek, na plansko in programsko presojo terminalov oz. vnosa utekočinjenega zemeljskega plina na severnem Jadranu. To je izrednega pomena, kajti če Slovenija pristane samo na projektno presojo, je terminal tam praktično lahko že umeščen; edino, kar se bomo lahko pogovarjali, je o velikosti tega terminala, pa mogoče o velikosti ladij, ki se smejo tja privezati. Zato Slovenija vztraja na tem, da se celotna zadeva vrne v povsem začetno fazo, saj so Italijani postopek začeli povsem napačno. In samo na ta način lahko preprečimo morebitno izgradnjo plinskega terminala. Zato je dejavnost naše vlade vsekakor potrebno pohvaliti, saj je odreagirala izredno diplomatsko, hkrati pa sosednji državi dala vedeti, da smo suverena država ter da bomo dosegli upoštevanje naših mednarodnih pravic.

SDS
SLOVENIJA
na novi poti

Robert Hrovat, poslanec SDS v DZ RS

Prizadevamo si za bolj dostopno zdravstveno varstvo

Za primerno organizacijo zdravstvenega varstva v naši občini so bili postavljeni dobri temelji z notranjo in zunanjo obnovo zdravstvenega doma v Lukovici v prejšnjih letih. Pričakujemo nadaljnjo krepitev zdravstvenih storitev, saj tudi število prebivalcev raste. Mnogi si želimo vsakodnevne prisotnosti laboratorija in otroškega zdravnika v Lukovici. Za to so realne možnosti in v stranki Nova

Slovenija si bomo prizadevali, da se bo to čimprej zgodilo, saj je naš cilj približati zdravstvene storitve bolnikom.

V tej smeri so šli tudi dogovori pred leti, da bi v zdravstvenem domu Lukovica preuredili kletne prostore za fizioterapijo.

Statistika kaže, da veliko naših občanov hodi po te storitve v Domžale ali drugam, zato bi s širitvijo kapacitet

mnogim bolnikom prihranili nepotrebno pot, stroške in čakanje.

NSi
Nova Slovenija
kristianska ljudska stranka

OO NSi Lukovica

Ali je dolgoročni razvojni načrt občine romal v smeti?

V NSi Lukovica ugotavljamo, da so bili v tem mandatu imenovani mnogi novi odbori in komisije, ki naj bi izboljšali delovanje občine. Kaže pa, da mnogi ne delujejo. Med njim je tudi strateški svet, ki se sploh ne sestaja. Zato nas zanima, kdo potem vodi strategijo dolgoročnega razvoja občine. Ali je to župan, ki ni gospodarstvenik in nima nobenih tovrstnih izkušenj?

V strateški svet so bili imenovani tudi člani, ki poznajo v prejšnjem mandatu

sprejete dolgoročne gospodarske načrte v občini. Predvidene so bile tri obrtne cone, ki bi omogočile razvoj tudi domačega podjetništva. Načrti so po našem mnenju kvalitetni, saj so bile zanje opravljene strokovne študije, ki jih je sprejel občinski svet. Ti razvojni načrti niso bili nikoli preklicani ali spremenjeni, se pa ne izvajajo. Še več, načrtovane spremembe prostorsko ureditvenih aktov sledijo popolnoma drugačnim gospodarskim usmeritvam.

Kam bomo prišli, če bo vsak novi župan s svojo svetniško garnituro zavrgel vse, kar je bilo pred njim načrtovano in znova iz občinskega denarja plačeval nove analize in projekte?

OO NSi Lukovica

Poziv k sooblikovanju evropskih politik

Dr. Romana Jordan Cizelj (SDS, EPP-ED) je na aprilskem plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta zastavila Evropski komisiji poslansko vprašanje o namenu, pristojnostih in sestavi "Skupine na visoki ravni za konkurenčnost, energijo in okolje", ki je bila oblikovana v oktobru 2005 z namenom uresničevanja ciljev Lizbonske strategije ter spodbujanja dialoga med

industrijo, ustreznimi interesnimi skupinami in javnimi oblastmi o pomembnih političnih vprašanjih na področju konkurenčnosti, energije in okolja.

Poslanka je ugotovila, da med njimi ni niti enega predstavnika iz novih držav članic, zato jo je zanimalo predvsem, kakšni so namen, naloge in pristojnosti skupine ter kako bo le-ta delovala glede na velike razlike med starimi in novimi članicami.

Komisija je odgovorila, da ima Skupina na visoki ravni le svetovalno vlogo in s tem nikakršnih pristojnosti v zakonodajnem procesu. Komisija je, kot je zapisala v pojasnilu; skušala zbrati strokovnjake na področju konkurenčnosti, energetike in okolja, pri čemer geografska razporeditev in nacionalni interesi niso igrali nikakršne vloge. Skupina bo zbirala informacije o stanju v vseh članicah EU, vključno z novimi, zato Komisija tu ne vidi problema geografske uravnoveženosti.

"Lahko razumem," pravi dr. Romana Jordan Cizelj, "da je Komisija predlagala imenovanje tovrstne skupine. Skupina na visoki ravni bo spremljala koherentnost evropskih politik za

povečanje konkurenčnosti, energetske ter okoljske politike. Pri izvajanju politik s teh treh področij dejansko lahko naletimo na nasprotujoče si ukrepe." Hkrati pa poslanka poudarja, da ne more "podpreti dejstva, da je Komisija pri tem povsem prezrla strokovnjake iz novih držav članic. Evropska komisija bi morala izkoristiti tudi njihove izkušnje in znanje, saj so med državami članicami velike razlike tako v razvoju kot tudi načrtovanih politikah na omenjenih treh področjih."

Pojasnilo Komisije, da v Skupini na visoki ravni ni strokovnjakov iz novih držav članic EU, ker so bili člani v skupino povabljeni na podlagi strokovnih izkušenj ni bilo zadovoljivo, zato je na majskem plenarnem zasedanju Evropskega parlamenta dr. Romana Jordan Cizelj Komisiji ponovno zastavila ustno vprašanje o sestavi Skupine na visoki ravni.

Tokrat je komisija na vprašanje, ali meni, da v novih članicah ni ustreznih strokovnjakov, sposobnih enakovrednega sodelovanja s tistimi iz petnajsterice starih članic EU, podala natančnejši odgovor. V njem pojasnjuje, da so strokovnjaki prošnjo za sodelovanje poslali na lastno pobudo ali pa so jih imenovalle interesne skupine. Komisija pojasnjuje tudi, da so bile v pomoč Skupini na visoki ravni oblikovane tudi različne ad hoc skupine, v katerih že sodelujejo strokovnjaki iz nekaterih novih držav članic. Še posebej je Komisija obljubila, da si bo prizadevala za uravnoveženo zastopanost novih ad hoc skupin.

V zvezi s tem dr. Romana Jordan Cizelj posebej poudarja potrebo po aktivnem vključevanju pri sooblikovanju evropskih politik in dodaja: "Zavedati se moramo, da je proaktiven odnos strokovnjakov in interesnih skupin v skupnem evropskem prostoru nujno potreben."

Viktorija Jeras

Darko Rudl

zahvale

ZAHVALA

V 31. letu nas je prekmalu zapustil naš dragi

JANEZ STEGNAR
iz Bistrice pri Trziču

Iskrena hvala vsem za stisk roke, izrečeno sožalje, besede tolažbe, podarjeno cvetje, sveče. Hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, članom AO Trzič, PD Trzič, PD Moravče, delavcem in učencem OŠ Trzič, OŠ Helene Puhar, OŠ Cerklje, VVZ Trzič, pripadnikom 132. GORB-a Bohinjska Bela, župnikoma za lepo opravljen obred, pevcem za zapete žalostinke. Še enkrat hvala vsem imenovanim in neimenovanim, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Žalujoci vsi njegovi, Vesna, Marko, družine Mucič, Stegnar, Novak, Biščević, Orel

*Snežna belina te s sabo je vzela,
duša je tvoja tja gor poletela.
K vršacem, nad njih ...
Sklonjeno glavo nam misel
predrami,
v srcih ostal boš vedno z nami.*

*V naših srcih Ti naprej živiš, zato pot
nas vodi tja. kjer v tišini spiš.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi žene, mame, rejnice, sestre
in tete

VERONIKE KOČJANČIČ,
*roj. Urbanija,
iz Gradišča 16,*

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovane sveče, cvetje in spremstvu na njeni prerani zadnji poti.

Zahvala tudi zdravstvenemu osebju Onkološkega inštituta v Ljubljani, bolnišnici Topolsica, zdravnici ZD Domžale dr. Mojci Zajc-Kraševc, župniku Andreju Svetetu, pogrebni službi Vrbancič, pevcem Kranjskega kvinteta ter vsem ostalim, ki ste nam stali ob strani.

Naj ostane v naših srcih.

*Mož Stanko, sinovi Stane, Janez,
Marjan in bči Joži z družinami*

ZAHVALA

V 86. letu nas je kljub visoki starosti nepričakovano in naglo zapustila draga mama, sestra, teta in sestrična

FRANČIŠKA KARNER,
*Rojena Pestotnik,
iz Gabrja nad Blagovico*

Njena vnuka Nataša in Matjaž se želita na tem mestu iskreno zahvaliti dobrim ljudem, ki so nama bili v dnevih žalosti v pomoč in tolažbo. Najprej požrtvovalnim sosedom in bližnjim sorodnikom za vse ure dela in naklonjenosti "hvala vam". Zahvaljujeva se g. župniku Vrtošku za dostojno opravljen pogreb in sv. mašo, g. Janezu Burkelca za zares ganljive besede ob odprtem grobu in praporščaku Stanetu Žavbju. Posebna zahvala pevcem CPZ Blagovica in Česnjice ter ostalim za ganljivo petje na večer pred pogrebom v domači hiši. Hvala tudi vsem za darovano cvetje, sveče, svete maše ter ostale pozornosti in vsem, ki ste se sočutno pomudili ob maminem slovesu ali na pogrebu.

Nataša in Matjaž

*O, mama, kje je tvoja sključena
postava,
zgarane roke, tvoje dobro srce?
Težko je verjeti, pa vendar je res,
nikoli te ne bomo videli, čutili in
slišali,
nikoli več!*

ZAHVALA

V 55. letu nas je zapustil ljubeči in skrbni mož, ati, dedek, brat, stric, zet in tast

VIKTOR ZUPANČIČ
iz Prevoj pri Šentvidu 132

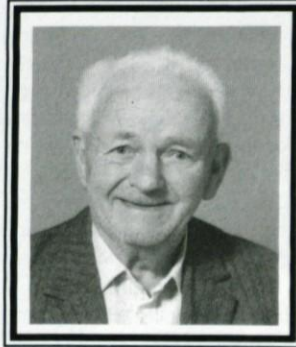
po domače STRMETOV VIKTOR iz Dolenje vasi pri Čatežu
Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena pisna in ustna sožalja, darovano cvetje, sveče, svete maše in darove za cerkev.

Zahvala tudi njegovim sošolcem in prijateljem, sosedom iz Dolenje vasi pri Čatežu ter dr. Mirku Logarju iz KC. Zahvaljujemo se gospodu župniku Andreju Svetetu za lep govor in mašni obred. Hvala g. Jarcu za govor, pogrebni službi Vrbancič in vsem ostalim.

Še enkrat iskrena hvala vsem, ki ste ga imeli radi ter ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

*S svojim smeobom
vsakega osrečiti si znal,
a pred usodo sam,
nemočen si ostal.*

ZAHVALA

V 81. letu starosti nas je zapustil naš dragi
oče, dedek, pradedek, brat in stric

Avguštin Bernot,
Štefičev ata iz Brezovice 1

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za izrečeno sožalje, darovane sveče in cvetje. Hvala gospodu župniku Andreju Svetetu za opravljen pogrebni obred in Vinku Jerasu za poslovilne besede ter vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Vsi njegovi

nadaljevanje povesti

Resnična povest o Kraljevi domačiji s Trojan

V dveh urah prehodi pot, ki bi je nihče v treh ne. Ker je bil pozno jesenski dan, se je zgodaj zmrčilo. Nikjer ni srečal nobenega človeka. Ko je pispel do gostilne ob cesti, kjer so se radi nastavljali sejmarji, je pogledal skozi okno in videl neznanega moža z verigami okrog života v znamenje, da je prodal voli. Ravno je plačeval zapitek, potem pa vtaknil listnico v telovnik v žep. Tako se je pritisnil za vogal. Kmalu je prišel mož iz gostilne, bil je sam. Sledil mu je od daleč. Ko je prišel v samotni gozd, je planil mimo njega, zgrabil za žep, kamor je prej spravil denar, ga z listnico vred odtrgal in zbežal. Plačal je sicer obrok, a stopil je tudi na pot pogube. Bil je sicer osumljen in zaslišan, a dokazati mu niso mogli. Še moj oče, resnično pošten mož, je pričal, da je bil v svoji kovačnici ob uri, ko ni mogel nihče verovati, da bi bilo mogoče komu tako v kratkem času prehoditi tako dolgo pot.

To, da se mu je prav roparska pot tako posrečila, ga je pogubilo. Preje so bile vse njegove misli in upi v predanem delu, tu pa je v nekaj urah zagrabil toliko denarja, kolikor ob pridnem delu in najboljši sreči na gruntu, komaj v enem letu spravil skupaj. Zgodilo se je komaj četr leti potem, in sicer blizu tistega kraja, kjer se je že vršil prvi rop. Bilo je lepo sončno nedeljsko dopoldne. Tam je stala samotna hiša. Vsi domači so odšli v cerkev. Samo stara mati, ki je bila preslabotna za pot, je varovala dom. Sedla je pred odprta vrata na hišni prag, da bi videla tudi kokoši in jih po svoji moči obvarovala pred lisico. In prideta nenadoma okrog hišnega ogla dva moža v narobe obrnjenih kamižolah, klobuke globoko v čelo. Predno se žena dobro zave, jo prvi zgrabi, vzdigne ji krila in jih zaveže nad glavo. Nato pa jo dvigne kot otroka. Nese jo v sobo in jo vrže na prazno posteljo. Takrat je imel Kralj že tovariša. Preiskala sta vse stanovanje, a ker so imeli denar naložen v hranilnici, sta dobila samo sto goldinarjev. Hranilnih knjizic nista hotela vzeti. Žena je od strahu hudo zbolela, Kralj je poizvedoval, ali menda vendar ne bo umrla. In tako so spet uganili, da je bil on. Človeškega življenja ni hotel ogorožati. Samo denar je rabil.

A drugo zimo je že začelo zmanjkovati debelih prašičev, tam enega, tam dveh ali treh. Ni bil kaj izbiričen, velikokrat je tudi ugrabil siromakom edinega, da so bili potem celo leto brez zabele. Tam pa je dejala stara mati: "Nimamo nič prašičev, pa take potice pečemo, da kar šumi, kar šumi." Ni bilo slišati, da bi bila Francka kaj ugovarjala takemu načinu življenja. Menila je pač, mož je glava in kar dela in kar reče, je prav. Stric Zepa in oče Jure sta tudi med tem umrla. Tiho in brez posebnega slovesa so ju pokopali. Slava Kraljevega imena je ugašala. Zaman so bili vsi pošteni in nepošteni naporji Martina in Francke, da bi si ohranila dom. Dolgo že ni moglo več trajati do katastrofe. Drugi, manjši obrok v hranilnici, je nekako zmagal. Zdaj je prišlo zadnje, največje plačilo. Tudi drugi dolžniki so se oglašali. Več kot deset, morda petnajst ur od tu, je mestece Slovenj Gradec. Blizu tega mesta je stala na samem velika in tudi bogata kmečka hiša. Neki večer, ko je ravno vsa družina opravljala večerno molitev, počil strel iz puške skozi okno in rani gospodarja v nogo. V hipu vlomijo vrata v veži in neznan možje planejo v izbo s puškami in noži v rokah.

V smrtnem strahu zakriči družina. V tem hipu stopi v izbo krepak, ponosen mož, ki ni imel počrnjenega obraza kot drugi.

"Stojte, tovariši!" zakliče s krepkim, zvonkim glasom. "Mislim, da nismo prišli ubijati. Sicer bi me ne bilo z vami. Najprej zvežite gospodarja. Žal mi je, da je ranjen."

Prestrašeni družini pa pravi: "Mi vemo, da imate veliko denarja in tudi vemo, koliko. Mi ga potrebujemo. Prinesite nam ga takoj, da ne bo treba rabiti sile."

Gospodinja, ki je skrbela za gospodarjevo ranjeno nogo, pogleda hčerko in pravi: "Ančka, prinesi."

"Ali vse?" pravi ta.

"Vse, kaj pa hočemo."

Ko je prinesla denar, se je celo ropar začudil veliki vsoti. Mignil je tovarišem: "Pojdimo!"

Samo trije so se obotavljali. Z enim mahom iztrga prvemu puško iz rok in reče s temnim obrazom: "Izginita!"

V trenutku so roparji zunaj. Z dolgim pogledom se zazre na preplašene domačine in reče: "Hvala, ker ni bilo treba rabiti sile. Lahko noč." In izginil je v temo.

Če bi ne bilo gospodarjeve rane, ki pa ni bila nevarna, in ugrabljenega denarja, bi si mislili, da so samo sanje. Komaj so dobro roparji odšli, je potrkal nekdo na okno.

"Kaj je pri vas? Kdo je streljal?"

Fantje so bili namreč po svoji navadi zunaj ponoči. Ko so zaslišali strel, pa so prišli pogledat. Ko so zvedeli o roparjih, sta dva odhitela na orožniško postajo, drugi so pa še tovarišev poklicali in šli slediti roparje.

Poveljnik roparjev je bil Kralj. Ni bil po njegovi volji strel, ki privabi ljudi. Kot po svoji naravi ni želel nasilja. Lastna tovariša je imel samo dva. Drugi so bili Štajerci, katerih ni niti vseh poznal. Bili so divji ljudje in resnični roparji in morilci, ki sta jih le njegova samozavest in pogum za silo krotila. Tudi zdaj je želel, da bi hitro odšli z nevarnega kraja. Toda zmagala je njihova neučakana lakomnost, da bi brz denar poštelili in ga razdelili. Ker je bil on s svojimi v manjšini, je moral pristati. Vedel je, da bi bilo življenjsko nevarno, upirati se.

Vsota je bila velika, tako da je celo Jože, eden najmanjših Kraljevih tovarišev, dobil sto goldinarjev. Ta pa je bil vesel, mlad fant. Ko je imel nenadoma v žepu vsoto, ki bi jo bil komaj v dveh letih zaslužil, bil je namreč hlapec, začel je vriskati in peti. A če nekdo v tako daljnem kraju ponoči vriska in poje, se gotovo močno razlikuje od domačih sinov. Tako so ga tisti, ki so sledili razbojnike, še tisto noč ujeli. V silnem strahu je dal denar, ki se ga je tako veselil. Izdal je svoja tovariša. Enega so takoj prijeli, Kralj pa je ubežal.

Žena z otročikom pod srcem in z dvema malima deklicama, je odšla na njegov domek. Stara mati pa je ostala pri novem gospodarju. Zastonj je bil ves trud, skrbi. Ne po pošteni, ne po krivi poti nista mogla rešiti domačije. V veliki revščini in trudu je Francka poskušala preživeti otročiče. Porodila je zalega fantiča. Še orožniki, ki so skoro vsak teden iskali ubežnika, so imeli sočutje z nesrečno družino. Kaj je mislil ta človek, da je to delal, ko ima tako ljubke otroke? Deklice so na vsa vprašanja vedele samo ta odgovor, da ata ni. A ata je bil, samo da ni mogel ničesar več pomagati svoji ljubi družini. Kakor divja zver se je skrival po gozdovih. Le v pozni noči je kdaj pa kdaj potrkal na okno svoje hišice. Pogledal in poljubil speče otročiče. Kaj pojedel. In spet ga je vzela noč. Obupovala je Francka. A vendar človek več zmore, kakor sam misli. Ljubeča mati in zvesta žena ima čudovito moč.

Druga zima njegovega beganja bila je izredno huda. Vsak bi mislil, da je ni mogoče prestopiti zunaj. Orožniki so podvojili svojo paznjo, a niso ga dobili. V gozdu, nad domom mojega očeta, se je nekoč v poldrugi meter visokem snegu skrival tri tedne. V najhujšem mrazu je čisto na prostem imel kurjavišče, da bi ga lahko s klobukom pokril, pa ni zmrznil. Bilo ni nobene druge sledi kot le posamezne stopinje dol iz gozda. A vendar so orožniki šli enkrat za to sledjo, a ga že niso več našli. Tako sta pretekli dve leti. Oba njegova tovariša sta že v ječi umrla. A on, za katerega ni nihče vedel kje, in kaj je jedel in kje in kako je spal ali se ogrel, on je bil še živ in pri najboljšem zdravju.

Ko se je pomlad nagnila v poletje, je neko noč prespal na kozolcu nekega sosedu. Ne da bi kdo vedel zanj. V zgodnjem jutru se je prebudil čudovito spočit. Tako dobro že dolgo ni spal. Brž vstane in se razgleda. Niso še vstali, nihče ga ni videl. Z malo sekirico pod pazduho, ki jo je vedno nosil s seboj, gre kar preko njiv in travnikov. Med njivami je bila in je še globoka pot, obrasla z leskovim grmovjem in spodaj prehaja v gozd. Ko se je bližal tej poti, ujame neke glasove.

>>> *Nadaljevanje v prihodnji številki*

ROKOVNJAČ je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejema vsa gospodinjstva občine Lukovica; glavna in odgovorna urednica: Majda Vesel; člani uredniškega odbora: Kamil Domitrovič, Marta Kerzan, Mojca Smrkolj, Irena Vodušek; ustanovitelj: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, tel. 01/729 63 00, jezikovni pregled: Marta Kerzan, spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: obcina.lukovica@lukovica.si, rokovnjac@lukovica.si; Produkcija: Agencija G Ljubljana, priprava in tisk: GRAFEX group, Podlipovica 31, 1411 Izlake; trženje oglasnega prostora: člani uredniškega odbora; naklada 1.750 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5% DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjac je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajsanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti. Nenaročenih člankov ne honoriramo. Na naslovnici so pohodniki otvoritvenega pohoda Rahuške pešpoti, foto: Leon Andrejka.